

GEORGE VOICA

1100
de
AFORISME

CONPHYS

RÂMNICU VÂLCEA - 2009

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VOICA, GEORGE

1001 de aforisme/ George Voica. Râmnicu Vâlcea:
Conphys,2009

Coperta: Ion Măldărescu

Tehnoredactare computerizată: prof. Florin Ruiu

Corectura: Maria Diana Popescu

GEORGE VOICA

1100 AFORISME

EDITURA CONPHYS
2009

De același autor:

Dialog cu mestecenii: *versuri*. Craiova: Editura “*Scrisul Românesc*”, 1982, 95 p.;

Univers uman: *povestiri*. București: Editura “*Eminescu*”, 1984, 148 p.;

Pasărea numită viață: *roman*. Cluj-Napoca: Editura “*Dacia*”, 1985, 248 p.;

Întâmplări neașteptate: *roman*. București: Editura “*Eminescu*”, 1986, 248 p.;

Elegii de dragoste: *versuri*. Râmnicu-Vâlcea: Editura “*Sfintei Episcopii a Râmnicului*”, 1997, 128 p.;

Cei din Valea Otăsăului: *povestiri*. Râmnicu-Vâlcea: Editura “*Sfintei Episcopii a Râmnicului*”, 1997, 122 p.;

Făt –Frumos și prietenii săi: *basme*. Râmnicu-Vâlcea: Editura “*Sfintei Episcopii a Râmnicului*”, 1997, 54 p.;

Prizonierii Infernului: roman-document. Râmnicu-Vâlcea: Editura “Antim Ivireanul”, 224 p.; volumul 2: 204 p.;

Poeme de dragoste: versuri. Râmnicu-Vâlcea: Editura “Papyrus”, 1999, 104 p.;

Surpate – monografie lirică. Râmnicu-Vâlcea: Editura “Papyrus”, 1999, 104 p.;

Psalmi din Casa de Rouă: versuri religioase. Râmnicu-Vâlcea: Editura “Conphys”, 1999, 100 p.;

Maria – 100 de sonete. Râmnicu-Vâlcea: Editura “Conphys”, 2000, 108 p.;

O.K. Harașol!: roman. Râmnicu-Vâlcea: Editura “Conphys”, 2000, 108 p.;

Mama. Cluj-Napoca: Editura “Dacia”, 2001, 2004 p.;

Mă dusei pe deal cu murgul – antologie de folclor literar -. Râmnicu-Vâlcea: Editura “Patrimoniul”, 2004, 346 p.;

Maranata (Domnul nostru vine!): studio științific. Râmnicu-Vâlcea: Editura “Almarom”, 2004, 398 p.;

George Voica – Poet al metaforei: repere bibliografice și antologie de autor. Râmnicu-Vâlcea: Editura “Almarom”, 2005, 112 p.;

Faguri de rouă. Râmnicu-Vâlcea: Editura “*Conphys*”, 2007, 114 p.;

Poem despre Râmnic: schituri și mănăstiri vâlcene. Râmnicu-Vâlcea: Editura “*Conphys*”, 2008, 189 p.;

Epistolă către venețieni. Râmnicu-Vâlcea: Editura “*Conphys*”, 2009, 197 p.;

Elegii în amurg. Râmnicu-Vâlcea: Editura “*Conphys*”, 2009, 119 p.

O APARIȚIE EDITORIALĂ REMARCABILĂ

O formă comprimată de cultură, în care limbajul echilibrat și morala se îmbină, vizând promptitudinea unei reacții, în care personalitatea și scrisul autorului George Voica interferează și se luminează reciproc, este aforismul. Volumul „1100 de AFORISME” cuprinde însemnări fascinante, idei moralizatoare, originale, care explorează ceea ce este excesiv și nepotrivit în realitate, reprezentând demersul de valorizare al trăirilor și al percepțiilor decelate la un nivel superior, personalizat prin moralitatea registrului scriitoricesc. Cititorul are nevoie de finețe pentru receptarea unor trăiri de protest lăuntric, întotdeauna, mesajul său fiind îmbrăcat în haină de adevăr subtil și de sinceritate.

Inspirate de actualitatea faptelor și a întâmplărilor, aforismele sale emană pitoresc și savoare dar și acea generoasă mireasmă plină de încărcătură emoțională. Revoltele produc o implozie de înțelepciune în propriul discurs, oferind imagini-cadru semnificative din lumea cu plinuri și goluri, care se impune în toată materialitatea și nepăsarea ei, făcându-l să reacționeze pe axa unui moralism temeinic, resorbit de textele scurte, într-o epurare de reflexivitate și de protest intelectual. Volumul cuprinde reflecții ale autorului, interpretări originale și pline de finețe psihologică, o mie o sută de astfel de exemplare concise, expresive, din această specie a înțelepciunii înrudită cu proverbul, cu maxima și cugetarea, care țin de firea noastră, a românului. Îmbinându-se cu îndemnurile scriitorului George Voica, de a ne alege axa morală autentică în viață, aforismele dezvăluie semnificații ce captivează imediat prin inedit și în care vom descoperi experiența proprie a unui scriitor

sensibil și înțelept, reflecția dimensiunilor personalității intelectuale, afective, religioase, estetice, sociale: „*Snobii au, de regulă, gâtul țeapăn și tonul grav.*” Spirit critic, cu o capacitate obiectivă de apreciere a individului, a universului de valori spirituale, stăpânind arta de a trăi, de a reuși prin remodelare spirituală, autorul volumului are în posesie, deopotrivă, arta scrisului și valoarea cuvântului. Se poate vorbi despre două tipuri disjuncte de înregistrare a trăirilor sale: unul deceptiv, amprentat cu nuanța părerii de rău, altul evlavios și plin de speranță, consemnat parcă în vecinătatea corecției imediate, în fapt ele arătând nordul și sudul aceluiași înțelept exilat în propria sensibilitate, ca într-o mânăstire de parabole biblice. George Voica rânduiește gramajul curățeniei sufletești acolo unde îi este locul - înlăuntrul ființei noastre. Iată un exemplu caracteristic pentru modul în care se constituie și se desenează viziunile autorului: „*Cuvântul dat să fie ca lespedea de pe mormântul părinților tăi.*”

Întregul ciclu de aforisme având, de altfel, secvențe egal de elocvente din planul real și, laolaltă cu el, din cel al inspirației, asigură materialul în care operează, cu spirit analitic, conștient de rolul scriiturii în butaforia prezentului. Printr-un gen de chimie a superiorului modest, care permite coagularea simbolică, George Voica sfătuiește și atenționează pe bună dreptate, descompune cu luciditate și cu talent traiectul manifestărilor sale, etalând semnele profunzimii în cele mai mărunte gesturi, tocmai de aceea creația de acum este îmbogățită ca semnificant și semnificație, fiind legată de un sistem de referință individual, cel al unei sensibilități înțelepte. Respirând între pulsație și retorică, creația lui George Voica mixează cu dexteritate registrul spețelor încordate și tăioase din realitate, făcând astfel,

ca modalități distincte și opuse să interfereze la un nivel de profunzime: *„La noi, în Balcani, a fi doctorand și a face pe enciclopedistul este ca și cum ai compune versuri pentru maneliști.”* Luând frumoase forme de exprimare a registrului, eul său se identifică total cu înțelepciunea-punct, creând spațiul original și curat al mărturisirii: *„Falsele valori ce încearcă să intre în eternitate sunt asemeni fluturilor de noapte ce insistă să intre-n lămpile cu neoane.”* Țâșnind dintr-o atitudine morală care nu se subțiază pe parcursul scrisului, dintr-un temperament așezat și stăpân pe idee, registrul volumului urmează acel tip de ridicare la putere și devine cu adevărat captivant. Pulsivitatea adevărului (termen freudian), prin fascinația pe care o produce în adâncurile ființei sale, poate fi înțeleasă în aforisme ca o tendință de a reveni la regimul existenței caracterizat printr-o restructurare a atitudinii. Mișcarea de recul a aripii timpului asupra eului său, luarea în posesie ideatică a curățeniei egoului, constituie cadre suave și blânde atmosfere, care nu se lasă inundate de fluviul tulbure al existenței și care scot cititorul din nota gravă a realității sau, dimpotrivă: *„Banii mulți, câștigați ușor, dau semidoctului aură de vedetă și de apostol al neamului.”* Conștient că prezentul durează puțin, după care ajunge „trecut”, sufletul mereu tânăr al autorului știe să încante cititorul printr-o modalitate de exprimare ce conferă textelor gingășia și vigoarea caracteristice vârstei înțelepciunii. Ideile parcă se aliniază singure, completându-se cu delicateță și cu eleganță în miniaturi sculpturale: *„Cei ce se cred ei înșiși adevărate genii sunt ca sticlele de vin de Malaga, găsite pe fundul mării, într-o corabie portugheză. Desfăcându-le dopul, constăți că doar pe fundul lor e ceva ce se vrea a fi licoare; însă în realitate e doar esență de oțet.”* În căutare de creații

netributare hazardului, scrierile lui George Voica se hrănesc din propriile cugetări, el fiind în fapt un fecund cercetător al alchimiei frumosului. Este interesant de urmărit cum vede adevărul din lucruri, cum reușește să-l înfățișeze prin cuvinte, pentru că nu este de neglijat nuanța de fildeș pe care o atribuie aforismelor, nici imaginația de natură vizuală. Această fixare a inspirației în pagină într-un anumit moment al ei este asemănătoare cu realizarea unei sculpturi, ce trimite cu gândul la formele pietrificate din cenușa Pompeiului, viziunea sa fiind înaintea de toate una picturală. Exprimarea fluentă este plăcută, atrăgătoare, decupând modele, forme imaginare pitorești, dar și atitudini personalizate ce țin de atitudinea proprie: *„Altruștii au fost o specie intermediară între oameni și îngeri.”* Autorul găsește căi inedite de îmbinare a viziunii poetice cu bonomia artistică, dar nu se erijează în judecător, ci în simplu narator, e drept, plin de har, de înțelepciune, și talent. George Voica inspiră cu nesaț efluviul viului, protestînd împotriva tangajului frustrant al vieții cotidiene, prin aforismele-metaforele sale promovând ideea de corecție, și cuvântând drept pledoarie pro domo: ***„Ce a dăinuit din totdeauna în mine a fost și a rămas dorința de a vedea lumea, de a iubi oamenii, „păcate” de care nu mă poate vămui nimeni”***. Toate acestea și încă altele în plus fac din volum, o apariție editorială remarcabilă, vorbitoare despre tenacitatea și pasiunea prin care distinsul scriitor construiește, moleculă cu moleculă, lumea observației, de o extraordinară intuiție și formulare. Printre creatorii de literatură înzestrați, George Voica combină ingenios sentimentele proprii cu oglinda mișcătoare a existenței, reușind să creeze, prin bogăția stilistică și printr-o minuțioasă organizare a

structurii compoziționale, veritabile bijuterii literare care emoționează și invită la lectură.

Ion Mădărescu

1100 AFORISME

1. Arta șarlatanului este de a te convinge că el este un om onest.

*

2. Invidia este ca vipera dormitând pe o ramură de cais în floare.

*

3. Înțelept este cel care, seara și dimineața, îl slăvește pe Dumnezeu.

*

4. Prieten adevărat nu mi-a fost decât pântecul cald al mamei.

*

5. Cu bețivii și cu nebunii fii blând și răbdător.

*

6. Până și umbra lui Eminescu pârjolește mucegaiurile contemporane.

*

7. Uneori, amintirile sunt ca icoanele împărătești, care au plâns.

*

8. Fericirea te caută în fiecare clipă. Priceput e cel care știe să îi deschidă fereastra inimii sale.

*

9. Toate națiile planetei au un numitor comun: lăcomia și prostia.

*

10. Snobii au, de regulă, gâtul țeapăn și tonul grav.

*

11. O nevestă gâlcevitoare este ca și cum cineva ți-ar băga, zilnic, pe gât o broască râioasă.

*

12. Cu cei proști nu trebuie să vorbești decât despre vreme.

*

13. Parlamentul este un imens delfinariu. Din patru în patru ani se golește apa.

*

14. Cei ce-au făcut legile și-au făcut și leagăn.

*

15. Mai nou, virginitatea se vinde pe internet împreună cu un himen de rezervă.

*

16. La bătrânețe, toate VIPurile ajung ca trandafirii murați.

*

17. Când politicienii au burtă ca de vacă, Țara-i murdară și săracă.

*

18. Unii vegetarieni îți rup beregata cu dinții.

*

19. Orice femeie frumoasă e o lacrimă căzută din cer.

*

20. Chelia nu este un semn de înțelepciune; și proștii chelesc.

*

21. Singurătatea n-are rang social.

*

22. A fi respectuos nu înseamnă a da cu fruntea de vârful pantofilor.

*

23. Orice democrație tânără e ca raiul în care intră tâlharii.

*

24. Viclenia așa-zișilor prieteni o simți în suflet ca pe o ploșniță. Închide ochii și rabzi, dar nu prea mult.

*

25. Copiii-ți zâmbesc, prietenii-ți rânjesc.

*

26. Mai bine doi cartofi fierți, decât un prieten zgârcit dar sfătos.

*

27. Și unii pomi sunt ca anumiți oameni: pădureți!

*

28. O femeie pizmăreață surpă prietenii de o viață.

*

29. Oamenii veșnic zâmbăreți, întotdeauna-ți întind lingurița de aur plină cu miere și cu venin.

*

30.Învață singur să înoți printre stânci, cu ochii deschiși!

*

31.Păunii de ieri sunt curcanii de azi.

*

32.Într-o democrație tânără, mediocrii sunt privilegiați.

*

33.Cuvântul dat să fie ca lespeda de pe mormântul părinților tăi.

*

34.Noaptea, bețivii dorm în mijlocul cerului.

*

35. Snobii au țeasta plină cu silicon.

*

36. Dacă voi fi întrebat de ce soarele nu răsare de la apus, spune-i că nu va fi exclus.

*

37. Într-o societate coruptă, legiuitorii locuiesc în pușcării private.

*

38. Ferește-te ca nici măcar umbra omului ticălos să nu treacă peste tine!

*

39. Fățarnicia unora pârlă până și puținele lor fapte bune.

*

40. Dacă cineva te sfidează, e și vina ta.

*

41. Când într-un fotoliu te simți stăpân, cel dinaintea ta te urăște.

*

42. Cu cei ce se cred filosofi, trebuie să avem răbdare până ce mor.

*

43. Între rai și iad, poeții visează-n hamac, legănându-se.

*

44. Păsările se drăgostesc în crânguri, iar oamenii, în crângul intereselor meschine.

*

45. Când vechile prietenii se strică, vina e pe din două.

*

46. Decât să te rogi, gândindu-te în același timp la altceva, mai bine lucrează-n grădină.

*

47. Printr-o tenacitate prost înțeleasă, ce vizează mărirea, te scufunzi în ridicol.

*

48. Să nu fii trist, când D-zeu te încearcă, dându-ți o boală; gândește-te atunci că și tu ai necăjit pe alții.

*

49. Un părinte bătrân, vlăguit de puteri, se va rezema mai cu seamă de tine, decât de D-zeu.

*

50. Nu dispera, când singurătatea te înconjoară ca o armată puternică. Întotdeauna vine cineva cu o creangă de măslin.

*

51. Cineva te iubește în taină, sincer și adânc, fără ca tu să știi. Vei afla însă atât de târziu, dar ce binecuvântare, ce bucurie!

*

52. Prin egoism, singur te vei izola pe o insulă pustie. Doar vânturile vor fi prietenii tăi.

*

53. Dacă muncești doar pentru a fi lăudat de oameni, e în zadar. Nu se știe cine se va bucura de rodul muncii tale. Poate că același, ospătându-se, va zâmbi, fără să-ți amintească măcar numele. Chiar te va disprețui.

*

54. Apele curg la vale, iar sevele urcă-n spre cer.

*

55. Ignoranța umblă despuiată, râzând, cu buzele violete; înțelepciunea pășește prin roua cuvintelor, cu capul plecat.

*

56. Poeții cântă, în catedrale, la orgă; criticii cântă, din clavecin, la morgă!

*

57. O vorbă bună, nu doar venit la vreme potrivită sunt ca mângâierile mamei, în copilărie, la ceas de seară.

*

58. Oamenii buni, altruști, sunt așa de rari, încât ar trebui protejați, asemeni florilor pe cale de dispariție.

*

59. După 40 de ani, expresia feței oamenilor răi și irascibili devine acvilină.

*

60. Feriți-vă de blondele cu fața lividă și gură de pește!

*

61. Cei scurți și grași, cu mațul de porc, sunt nouăzeci și nouă la sută, zgârie-brânză.

*

62. Când nu ai bani, te gândești ce bine ți i-ai drămui, dacă i-ai avea.

Așa că, ține de ei, atunci când ei sunt la mâna ta!

*

63. Mângâi-o măcar o dată pe mama copiilor tăi!

*

64. Degeaba vine iar primăvara, dacă nu te poți bucura de ea!

*

65. Când ai să fii bolnav, atunci ai să-ți vezi cu adevărat prietenii.

*

66. Cât de departe sunt faptele tinereților, și, totuși, cât de aproape!...

*

67. Pentru cei ce ne invidiază nu suntem decât niște gângăanii; pentru cei ce ne iubesc suntem feți-frumoși.

*

68. Când în Casiopeea se vor cultiva căpșuni, românii vor merge și-acolo, să le culeagă.

*

69. Dacă aerul ar trebui respirat în funcție de rangul social și de relații, mulți dintre noi am muri asfixiați.

*

70. Decât la sindrofii, bătut de gânduri, mai bine-ntr-un crâng, legănat de păsări și cânturi.

*

71. Orgoliul poezilor, coada păunilor.

*

72. Slăvește-ți și ajută-ți părinții și după ce nu mai sunt!

*

73. La noi, în Balcani, a fi doctorand și a fi pe enciclopedistul este ca și cum ai compune versuri pentru maneliști.

*

74. Rinocerii nu știu ce este ironia.

*

75. Închide ochii și scufundă-te-n tine! Vei vedea cât de singur și cât de sărac ești.

*

76. Sfidarea săracului nu este numai o lipsă de educație, ci cu mult mai grav: o decădere morală a tuturor generațiilor din care te tragi.

*

77. Rar lucru este să te caute cineva, spre a te întreba de sănătate. De regulă, vrea ceva de la tine.

*

78. Parveniților le este rușine de originea lor. Tocami de aceea te întreabă: „Ce faci, bă, țărane?”. Asta, spre a-și arăta „domnia”!

*

79.Întotdeauna proștii și cei mândri sunt irascibili, încât cu greu le poate cineva intra în grații.

*

80.O femeie harnică, dar supusă unui bărbat bețiv și bătăran, va ajunge o umbră tremurătoare.

*

81.O văduvă tânără se va bucura de complimentele oricărui curtezan pofticios.

*

82.Oriunde, dimensiunile statuiilor vorbesc despre caracterul acelei nații.

*

83.Bărbații molâi se îmbracă prost, fiind roși de molii și de nevestă.

*

84. Când vine primăvara, femeile frumoase devin și mai frumoase.

*

85. În rândul monahiilor n-ar trebui să intre decât femeile trecute de 50 de ani. Trupurile frumoase nu trebuie cernite, ci iubite.

*

86. Orice ieșire spre alte zări, departe, ți-aduce în suflet bucurie și spaimă.

*

87. Dacă nu e bine să ne mâniem pe aproapele nostru, Dumnezeu de ce se va mânia pe noi, în vremea din urmă?!

*

88.Ce înțelept aș fi, dacă aș privi, în fiecare zi, măcar o clipă, în adâncul din mine!

*

89.Lumea aleargă besmetică. Moartea șade-n hamac, legându-se, și zâmbește absentă.

*

90.Falsul prieten nu e doar viclean, dar și un om de nimic. Niciodată nu te va ajuta cu bani, ci doar cu sfaturi.

*

91.Mai bine în cămăruța ta, și-n patul tău, liniștit, decât la sindrofii, în vârtejuri de vorbe și-n mângâieri siropoase.

*

92. Din punctul de vedere al măgarului, elefantul este lipsit de bărbăție.

*

93. Uneori suntem surprinși să aflăm că într-un trup bătrân și firav sălășluiesc atâtea virtuți.

*

94. Flămânzind, vom deveni mai înțelepți.

*

95. Când umpli văzduhul cu vorbe (Sf. Ap. Pavel), aduni și norii deasupra capului tău.

*

96. Libidinoșii descend din pigmei.

*

97. Sunt de admirat cei ce-și risipesc tinerețile pentru îngrijirea unui părinte bolnav, ofilindu-se alături de acesta.

*

98. Oamenii, din naștere buni, îți ies înainte ca primăvara, înconjurându-te din toate părțile și răcorindu-ți inima.

*

99. Doar măgarii dau cu copita în flori.

*

100. Orice politician român ar trebui să poarte măcar un an bărbiță și pampers.

*

101. Cu apă se-adapă toate dobitoacele; cu rouă, doar privighetorile, îngerii și poeții.

*

102. În perioade de criză, șarlatanii prosperă.

*

103. Cel ce ridică mâna asupra părintelui său se-ndreaptă grabnic spre moarte.

*

104. Nu încerca să pari mai deștept decât ești.

*

105. Societatea umană e ca un crâng, în care cântă și păsări, dar mișună și jivine.

*

106. Decât să conversezi cu un prost despre singura carte pe care el a citit-o, mai bine felicită-l și mergi mai departe.

*

107. Oamenii înțelepți sunt nespuse de răbdători și de iertători.

*

108. Prin copiii lor, bădăranii rămân aceiași și după ce nu mai sunt pe pământ.

*

109. Curcubeul se arcuiește peste mare și munți; la fel și lăcomia parveniților.

*

110. A termina două sau trei facultăți înseamnă a-ți construi un castel de gheață, în care crezi că vei hiberna până dincolo de moarte. Nimic mai fals!

*

111. Unii se consideră atât de profunzi, de înțelepți, încât evită să-ți vorbească despre originea lor.

*

112. Capacitatea de memorare a creierului uman este impresionantă. De la crearea sa, omul a înregistrat absolute toate trăirile, pe parcursul a milioane de generații, încât ciudatele ori frumoasele noastre vise nu pot fi altceva decât debușeuri ale existențelor anterioare.

Cu alte cuvinte, informațiile stocate nu se transmit genetic.

*

113. Un nebun irită pe toată lumea.

*

114. Datorită gravitației, preoții supraponderali nu se vor ridica la cer.

*

115. O voce frumoasă acoperă toate ridurile.

*

116. Când privești cerul plin de stele, întreabă-te măcar atunci cine ești tu.

*

117. Cu toate că te face mai înțelept, sărăcia e, totuși, ca o hienă.

*

118. Cum, primăvara, te înfrupți cu lăcomie din cireșe și fragi, la fel trebuie să faci, în tinerețe, cu cititul cărților bune.

*

119. Bolnavii închipuiți sunt vicleni și egoiști.

*

120. Când din țapinar, ajungi parlamentar, nu înseamnă că ești și cult, ci hei-rupist.

*

121. Oricât de falnic ar fi un copac, iedera se cațără veselă până în vârful lui; la fel și femeia.

*

122. Democrația este asemeni unui templu zidit în vârful unei piramide (unui zigurat), pe parcursul a

sute de ani, cu sacrificiul a zeci de generații. Altminteri, ea pare a fi un cuib de cioară, în vârful de par.

*

123. Lichelele și șarlatanii au un numitor comun: maimuțarea, iar scopul lor e același: banul.

*

124. Nu orice prostituată ce ajunge „doamnă” devine și o Maria Magdalena.

*

125. Pentru florărese, toate florile miros a bani.

*

126. Vorbește-ți de bine părinții și bine vei fi văzut de oameni.

*

127. Falsele valori ce încearcă să intre în eternitate sunt asemeni fluturilor de noapte ce insistă să intre-n lămpile cu neoane.

*

128. O, ce puțini dușmani ai avea, dacă ai fi orb!

*

129. Timpul îngheață odată cu tine!

*

130. Vine o vreme în care cel din oglindă îți pare-un străin.

*

131. Cel ce te respectă și te iubește cu adevărat, dezinteresat, de multe ori ți-e mai drag chiar decât copilul tău.

*

132. Există un soi de petrecăreți, ce vin la tine oricând, să le întinzi pe mase bucate și vinuri.

De nu îi mai chemi, vor zice oricui că niciodată n-au fost prietenii tăi.

*

133. O țară în care intrigile politice primează, e o țară plină de lacrimi.

*

134. Nepoții ți se cuibăresc în inimă, în mijlocul amintirilor copilăriei tale.

*

135. Cei iscoditori n-au nici o calitate.

*

136. Dacă îi spui unei femei că ai visat-o, îți deschizi o fereastră spre inima ei.

*

137. Oamenii orgolioși sunt superficiali.

*

138. Urcând spre Dumnezeu, vei coborâ în tine și te vei cunoaște mai bine.

*

139. Măgarii nu cântă la orgă într-o catedrală gotică.

*

140. Orice femeie frumoasă se plimbă-n amurg pe Calea Lactee.

*

141. Privighetorile își fac cuibare-n mesteceni subțiri, aproape de stele; doar oamenii dorm în cuibar de lacrimi sălcii.

*

142. Lumea e o femeie frumoasă, dar tristă, căreia, din când în când, vântul îi ridică rochia.

*

143. Mai bine să-ți faci prieten un om simplu, dar onest, decât un bogătan plin de venin.

*

144. Suferința te face să-i cunoști mai bine pe oameni: prieteni, cunoștințe, vecini.

*

145. O vorbă aspră și nepotrivită este ca sarea pusă pe o rană.

*

146. Vulturii nu-și fac prietenie cu păsări mai mici.

*

147. Cei irascibili, rar să aibă prieteni.

*

148. Roind în jurul vedetelor, snobii se mai numesc și fani.

*

149. Domnișoarele bătrâne nu-și dau seama ce caraghioase sunt făcând complimente unor tineri care le-ar putea fi copii.

*

150. Femeile bârfitoare sunt ca un burete de bucătărie, din care, storcându-l, curg zoaiele.

*

151. Despre cei cu grumazul sub papucul soției se spune că sunt bărbați de casă.

În realitate, ei sunt oameni serioși: lipsiți de virilitate, abulici.

*

152. De vrei să te respecte soacra, atrage-o într-o conversație pe un subiect ce-l stăpânești foarte bine și astfel o vei impresiona cu „vastele” tale cunoștințe.

*

153. Curcubeul apare după ploaie și prostul după ce pleacă trenul.

*

154. Decât să trăiești lângă o femeie bogată, dar țăfnoasă și certăreață, mai bine locuiești într-o peșteră, lângă un izvor.

*

155. Spaima generată de un cutremur denotă că nu suntem buni creștini; că nu credem cu obstinație în înviere; că îl percepem pe Dumnezeu ca pe un dușman nevăzut, răzbunător.

*

156. Cei care caută alte planete, pe care am putea locui, cunosc cu siguranță, „scenariul final”, pe care, de altminteri, chiar ei ni-l pregătesc.

*

157. Oricât vei fi de blând și de bun, tot vei avea dușmani.

*

158. Criticii literari care n-au scris măcar o poezie ori un roman, sunt asemeni chirurgilor teoreticieni, care nu sunt în stare să opereze măcar o apendicită.

*

159. Obezii sunt rebuturi intelectuale.

*

160. Într-o societate coruptă, valorile sunt discreditate.

*

161. Banii mulți, câștigați ușor, dau semidoctului aură de vedetă și de apostol al neamului.

*

162. În general, văduvele „întineresc” subit, devenind extrem de mobile!

*

163. În campania electorală, candidații devin prezicători, iar când ajung în Parlament, sunt ciocli.

*

164. Unele femei sunt descendente ale stăpânilor de sclavi.

*

165. Nu toți care scriu sunt și scriitori.

*

166. Oricât bine îi vei face unui zgârie-brânză, tot nu-ți va fi recunoscător. Niciodată!

*

167. Când un transatlantic e condus de un barcagiu, pasagerii au motive foarte serioase să fie îngrijorați.

*

168. Cu cât înaintăm în vârstă, cu atât simțim mai acut lipsa mângâierilor mamei, din copilărie.

*

169. Un tată bătrân și neputincios este mereu o lacrimă pe obrazul inimii mele.

*

170. Păsările călătoare se duc și iarăși vin.
Numai noi, oamenii, ne tot ducem!...

*

171. Până și apele dorm uneori pe sub
pletoasele sălcii. Lăcomia avarilor niciodată n-adoarme.

*

172. Când toți te vor părăsi, ridică-ți ochii spre
cer și privește îndepărtatele stele!

*

173. Orașele vechi și frumoase sunt asemeni
bătrânilor povestitori orientali care, în piețele publice,
așezați pe covoare persiene, adunau în jurul lor mulțimile
ce-i ascultau uimite.

*

174. În orice mare iubire e și un spin.

*

175. Dacă vrei să ai mulți prieteni și să rămâi apoi singur și sărac, atunci invită-i zilnic la bucatele tale și la petreceri până în zori.

*

176. Valurile mării se izbesc de țărmuri, spărgându-se. La fel și noi, oamenii: ne izbim mereu de țărmii timpului și ne risipim apoi, retrăgându-ne în adâncurile uitării de sine. Alte valuri vor izbi în aceleași țărmuri.

*

177. În vremi de războaie, doar licuricii mai luminează pământul.

*

178. Medicii adevărați și pacienții lor au ceva comun: îngrijorarea și respectul reciproc.

*

179. Dacă te crezi mai bun decât magistrul tău, privește cum săgetează rândunica oglinzile apei cu vârful aripii și înțelege că tu ești doar oglinda apei.

*

180. Dumnezeu a lăsat un spațiu între pământ și cer, ca oamenii să poată spera și să viseze.

*

181. Nu întotdeauna binele ce-l faci este apreciat. Unii cred că chiar li se cuvenea, de vreme ce sunt bogați. De aceea fă binele doar atunci când inima ta îți spune.

*

182. Un răspuns bun, dar care vine după multă așteptare, e ca un coș cu fructe mult prea coapte din cauza lungii călătorii.

*

183. Nu lăsa ca talentul tău și munca ta să umple buzunarele celor care practică braconajul cultural.

*

184. Aroganța falșilor enciclopediști este atât de grobiană că îți se face greață.

*

185. Cei ce se cred ei înșiși adevărate genii sunt ca sticlele de vin de Malaga, găsite pe fundul mării, într-o corabie portugheză. Desfăcându-le dopul, constăți că doar pe fundul lor e ceva ce se vrea a fi licoare; însă în realitate e doar esență de oțet.

*

186. Când o femeie frumoasă nu răspunde avansurilor tale, nu mai insista. Devii penibil!

*

187. Mai degrabă râurile ar curge la deal, decât să faci dintr-un zgârie-brânză un om milostiv.

*

188. Nepoții ne sunt atât de dragi, pentru că ne seamănă, iar asta înseamnă că suntem, într-adevăr, narcisiști.

*

189. Un prieten din copilărie e mai mult decât un frate.

*

190. Cei ce se aseamăna sunt ca stolurile de păsări. Într-un stol de berze, călătorind, toamna-nspre sud, nu vei găsi niciodată o cioară.

*

191. Dacă cineva, prin natura serviciului său, îți mângâie zilele, tu nu fi ca porcul care, scărpinat fiind, se întinde-n noroi.

*

192. Când ești tânăr, florile sunt spre a fi dăruite, iar sfaturile, de la bătrâni primite.

*

193. Într-un orașel, un bloc cu zece etaje pare un zgârie-nori. La fel și un scriitor local.

*

194. Copiii celor îmbogățiți mult prea repede sunt cu toții astmatici: nu mai pot respira decât aerul tare, al munților.

*

195. Când cineva te agasează, găsește-ți o scuză și pleacă.

*

196. Mestecenii nu-și vor schimba niciodată scoarța lor albă. La fel sunt și oamenii cinștiți și cu bun-simț.

*

197. Cei ranchiunoși preferă să-și piardă un ochi, decât să te ierte.

*

198. Accesul la cultură nu se face pe ușa din dos.

*

199. Când proștii se ceartă, să fugi, că bătaia-i aproape.

*

200. Nu te așeza la masa lingușitorului, că mai târziu îți va ieși mâncarea pe nas.

*

201. Să nu ceri niciodată de la nimeni nimic în afară de apă, și asta, doar dacă ești în deșert.

*

202. Mai bine să mori cinstit și sărac, decât bogat și îngropat în blesteme.

*

203. Gena ucigașă (și sinucigașă) e dintotdeauna în noi. Doar Dumnezeu știe să-i deschidă porțile, să o descătușeze.

*

204. Vinurile roșii și calde, băute pe îndelete-n amurg, bucură inima și domolesc până și mânia împotriva vrăjmașilor.

*

205. Globalizarea presupune existența unui “mixer” pe care, evident, îl manevrează cineva!!
Ar putea ieși ceva bun din toată povestea aceasta?!

*

206. Primăvara, stând de vorbă cu pomii-n livadă, simți că sevele urcă și-n tine, suave.

*

207. Fluture de-aș fi, m-aș teme de păsări; om fiind însă, m-aș vrea pasăre.

*

208. De multe ori e mai de apreciat un om simplu, cu un suflet curat și frumos, decât un cărturar răpciugos.

*

209. Toate femeile ce-și iau bărbați având peste dublul vârstei lor, sunt niște escroace.

*

210. Cei ce-și rad capul, n-au cap. Sunt mediocri.

*

211. Băuturile tari nu sunt consumate de adevărații bărbați, de cei puternici, ci de lălâi.

*

212. Cu cât te ridici mai tare-n spre cer, pe scări sociale, cu atât mai mult îți se vor scinda prietenii: unii te vor invidia, iar alții te vor linguși.

*

213. Toate călătoriile făcute în compania unui bărbat irascibil ori a unei femei sclifosite sunt sortite eșecului.

*

214. Dacă reîntinerirea ar fi posibilă, politicienii ar fi primii care s-ar înscrie pe listă.

*

215. Cei zgârciți, doar la pomeni se satură cu adevărat.

*

216. De multe ori ești surprins de admirația ce ți-o poartă, din umbră, anumite persoane cu care n-ai schimbat niciodată mai mult de două vorbe.

*

217. Altruștii au fost o specie intermediară între oameni și îngeri.

*

218. Implozia culturii își află corespondent în comportamentul maimuțelor.

*

219. Cățărându-se pe Olimp, mediocrii se cred olimpieni.

*

220. Toți bogătașii sunt disprețuitori. Oricând ai ocazia, fii ironic cu ei. E singura modalitate prin care te vor respecta cât de cât. Fiind lingușitor, te vor disprețui și mai mult.

*

221. Necruțător de ironic să fii cu mediocrii, cu parveniții, cu cei mândri și cu fanfaronii. Ironia ta față de ei să meargă chiar până la grotesc. Astfel, vei fi mai respectat de toți cei din jurul tău.

*

222. Casele curate și liniștite, pline de flori, vor aduna sub acoperișul lor mulți prieteni, ce-ți vor aprecia bunul-gust, bunul-simț și frăgezimea sufletului tău.

*

223. Toate oglinzile sunt narcisiste.

*

224. Pe ignoranții și pe agramații poleiți cu aur îi cunoști, cu adevărat, stabilind cu ei o întâlnire.

Vei vedea că aceștia nu-și respectă cuvântul, pentru că nu știi ce este onoarea. De aceea, sfidează-i!

*

225. A fi ochelarist nu înseamnă că ai și cultură.

*

226. Nu-ți fă prietenie cu bârfitorii. Nici tu nu vei scăpa de veninoasele lor cuvinte.

*

227. De vei sărăci, să nu te lamentezi și să nu te umilești față de cei din jur, căci mulți dintre ei se vor bucura, văzându-te căzut.

*

228. Ajută-l pe cel care-ți cere să-i dai. Altminteri, tu însuși te vei închide într-o peșteră rece, întunecoasă, de unde nimeni nu te va scoate.

*

229. Lacrimile, noaptea, ușurează sufletul și-l înalță la ceruri.

*

230. Ferește-te de cei mereu zâmbăreți! Ei sunt cei "călduți" (călâi), deșpre care vorbea Domnul nostru Iisus Hristos.

*

231. De câte ori văd o femeie beată, am imaginea Imperiului Roman scăldat în orgii.

*

232. Poeții n-au fost și niciodată n-ar fi buni manageri. Nici măcar cu talentul lor. De aceea vor muri săraci.

*

233. În lanul de grâu își au culcușul atât vulpile cât și iepurii. Nimeni din ei nu admiră macii-nfloriți, ci doar se pândesc unii pe alții.

La fel sunt și oamenii de afaceri.

*

234. Orice tren ce se desprinde din gară lasă în urmă-i melancolia chemării spre depărtări.

*

235. Cireșii se pârguiesc la vreme potrivită; ploile vin la vreme potrivită; la fel și iubirea, căsătoria, moartea...

*

236. O recompensă amânată este un prilej de mâhnire.

*

237. Copiii, prin puritatea și naivitatea lor, pot aduce mari furtuni asupra părinților.

*

238. Unii oameni nu pot trăi decât gândind zi și noapte cum să înșele pe alții.

*

239. Părinții își laudă copiii; bogații fără copii își laudă mașinile, vilele...

*

240. O dimineață însorită e cel mai bun prieten.

*

241. O ploaie de vară, domoală, este ca o spovedanie.

*

242. Nu căuta prietenia celor prost-crescuți. La prima ocazie te vor jigni.

*

243. Dintre toate câte urcă spre cer, siguranță și libertate deplină nu au decât sevele-n arbori.

*

244. Toate izvoarele duc spre mare. Toate drumurile duc spre Marea Linişte.

*

245. La bătrânețe, călătoriile sunt chinuitoare. De aceea, cât ești tânăr, zburdă în voie.

*

246. O cucoană bătrână și libidinoasă este ca o măsea stricată, de care ai vrea să scapi cât mai repede.

*

247. Cei ce se laudă cu iubirile lor, rostindu-le numele, sunt demni de dispreț.

*

248. Mai bine în casa ta, stăpân pe-o bucată de pâine, decât la străini, de azi pe mâine.

*

249. Femeile ce pribegesc multă vreme departe, devin arogante, viclene și-avare.

*

250. O societate coruptă este o mare închisoare cu porțile larg deschise.

*

251. Când o tânără și frumoasă doamnă te invită în casa ei, fii sigur că soțul îi este plecat departe.

*

252. Criticii literari sunt de două feluri: unii au sirop de duche în loc de măduvă; alții sunt eunuci.

*

253. Căria roade zi și noapte-n trunchiul copacului, până ce-l doboară. La fel și falsul prieten.

*

254. Apele line sunt ca ochii cei galeși ai femeii desfrâdate. Ferește-te și de unele și de altele.

*

255. Pe Calea Lactee nu se plimbă decât poezii și femeile frumoase.

*

256. Femeile frumoase și cochete eșuează în căsniciile banale.

*

257. La început, băncile-ți zâmbesc; apoi îți arată cravașa.

*

258. O vorbă blândă îți domolește mânia.

*

259. Veșnicia nu s-a născut la sat, ci în cer.

*

260. Nu căuta fericirea la marginea lumii! Uită-te bine și vei găsi-o aproape de tine.

*

261. Oricât ai încerca să „cosmetizezi” un țap în perioada rutului, spre a-i îndepărta mirosul insuportabil, tot nu vei reuși. Același lucru ți se va întâmpla și cu un parvenit.

*

262. 90% din cei bogați au un caracter deplorabil.

*

263. Ce poate fi mai odihnitor decât mireasma și legănarea mării sub cerul plin de stele?!

*

264. Zâmbetul și privirea ochiului șăgalnic al unei femei tinere, dintr-o țară depărtată, te marchează pentru o bună parte a vieții. Ceva din tine rămâne acolo, amplificând taina trecerii.

*

265. Cine n-a iubit și nici n-a fost iubit măcar o dată, nu face parte din această lume. El aparține fantasmelor.

*

266. Sunt femeii care, datorită copiilor, îndură cu stoicism bădărația soților pe care, desigur, îi urăsc, trăind ca într-o închisoare. Acestea sunt femeile-martir ale unei societăți absurde, moderne.

*

267. Slugarnicii ziaristi care, odinioară, scriau cu patos despre plenare și congrese, au ajuns, azi, să dea lecții națiunii și bisericii ortodoxe, încât te miri, întrebându-te până unde poate merge nesimțirea cameleonilor!

Chiar totul se poate în țara asta?! Dumnezeu este mort?! Ori este și el vechi nomenclaturist?!

*

268. Unii oameni, lipsiți de talent, încearcă să penetreze cercurile elitiste. Sfârșesc însă lamentabil, asemeni fluturilor mici, de noapte, care, apropiindu-se prea mult de becuri, își ard aripile.

*

269. Cu excepția mamei, oricine te poate trăda.

*

270. Când încerci să te impui atenției tuturor, de toți aceia vei fi urât.

*

271. În general, făcând parte dintr-un grup, e bine să fii cât mai retras și să vorbești cât mai puțin. Vei fi cu mult mai respectat decât alții.

*

272. O soție dominatoare va ajunge să-și comande sie înseși.

*

273. Celor orfani, într-adevăr, Dumnezeu le poartă de grijă.

*

274. Pe cel prost-crescut nu e bine să-l întrebi nici măcar de sănătate. Ori va gândi că vrei ceva de la el, ori va interpreta că-l suspectezi de vreo boală.

*

275. Cel ce a băut, va mai bea; cel ce a fumat, va mai fuma, dar cel ce s-a născut prost, prost va rămâne.

*

276. Nu toți bucătarii sunt chinezi.

*

277. Când vei primi un premiu important, până și prietenii tăi cei mai buni vor fi invidioși pe tine.

*

278. Mari sau mici, scriitorii sunt cei mai orgolioși oameni.

*

279. Faptele tale rele aleargă mai repede înaintea ta decât faptele bune.

*

280. Nu încerca să intri cu de-a sila în viața cuiva. Vei ajunge să fii disprețuit.

*

281. Când, peste ani și ani, te vei întâlni cu cineva care, odinioară, în tinerețe, ți-a bucurat inima, te vei simți la fel ca și-atunci, și chiar mai mult: îl vei percepe ca pe un frate.

*

282. Iubirile neîmplinite îți lasă un gust amar pentru tot restul vieții.

*

283. Cei fără copii au sufletul uscat. Ei nu pot pricepe cum de un părinte își ajută copilul ori de câte ori acesta are nevoie.

*

284. Falsele valori sunt asemenea mormintelor fastuoase. Deschizându-le însă, se va revărsa din ele mirosul putreziciunii lor.

*

285. Eterna viclenie feminină te poate atrage ca-n vârtejul noianului de ape, din care, scufundându-te, nu mai poți scăpa; nu vei mai ajunge la liman. Ferește-te

de cele care-și dau ochii peste cap, frecându-se de inima ta, ca pisica.

*

286. Ce dragă-ți este casa, când te așteaptă-n prag o soție zâmbitoare!

*

287. Petrecerile și jocurile își au o vreme a lor, dar vine-o vreme-n care de toate-acestea fugi.

*

288. Când vezi că fiul tău ar vrea să facă-n casă ce drag îți e și ție, ajută-l pe cât poți.

*

289. Nu-ți treacă-o zi în care nimica să nu faci!

*

290. Cei mai fermecători bătrâni sunt cei care o viață-ntreagă au cultivat modestia.

*

291. Evită-i pe cât poți, pe oamenii însemnați de Dumnezeu.

*

292. Oricât ai încerca să faci un melc să galopeze, nu vei reuși. Tot astfel sunt și unii oameni. Așa că, lasă-i în pace!

*

293. Cum îi bate inima unei păsări pe care o ții captivă-ntre palme, tot așa bate și inima unei tinere femei ce a rămas văduvă și este terorizată de un om ranchiunos și gelos.

*

294. Când vei vedea că o fată cu mult mai tânără se îndrăgostește de tine (fiind crudă și la minte), amintește-ți ce-a spus Mântuitorul: „Mai bine să-ți legi un pietroi de gât și să te arunci în mare, decât să-i faci rău unui copil!”...

*

295. Sunt unii oameni care toată viața lor trăiesc numai din înșelătorii. Ei sunt feciori de curvă și de bărbați ce au slujit Satanei.

*

296. Nimic nu este mai plăcut decât mireasma de pâine caldă, rumenă, scoasă din cuptor și frântă-n bucăți, pe ștergar, și decât mireasma de fragi ținute în palmă.

*

297. Sunt și oameni care au îmbătrânit degeaba, de vreme ce de la ei nu poți primi un sfat.

*

298. Întotdeauna, cei superficiali încearcă să inducă oricui ideea că ei nu-și mai văd capul de treburi.

*

299. Într-o societate coruptă, în care nu se respectă legea, nu cel ce se scoală de dimineață ajunge departe, ci acela ce este leneș și lipsit de cultură.

*

300. Femeile, cărora, în tinerețe, „le-a plăcut viața”, la bătrânețe spun despre cele de azi că sunt „niște curve.”

*

301. Florile își trag miresele din pământ; la fel trebuie să-și urmeze calea și viața.

*

302. Spre izvor, să se-adape, vin și căprioarele, dar și lupii; la fel și politicienii, înspre banul public.

*

303. La ospățul celor prost-crescuți să nu-ți faci cale! Îndreaptă-te mai bine spre casa ta, spre pâinea ta!

*

304. Cât de neplăcut este să nu fii respectat de cel căruia i-ai făcut atâta bine!

*

305. Într-o societate coruptă și în decădere continuă, numărul Țoapelor este în plină creștere.

*

306. Nebunii și proștii se înțeleg de minune.

*

307. Ce frumoasă e clipa în care, recunoscându-te, lumea-ți zâmbește cu prietenie!

*

308. Vrăjmașii te urmăresc din umbră, ca o sălbăticiune, așteptând ca pasul să-ți șovăie, spre a-ți da lovitura fatală, fără să știe însă că Dumnezeu își întoarce fața Sa de la ei, înainte ca ei să-nfăptuiască fărădelegea.

*

309. Este stupefiant să constați că ești invidiat (până aproape la ură) de cei pe care tu îi consideri a-ți fi

atât de aproape; care trăiesc alături de tine, în aceeași casă, de ani și ani!...

*

310. Cred că 10% dintre oameni sunt, cu adevărat, miloși; 20% sunt fățarnici, mimând mila, iar restul de 70% sunt prost-crescuți.

*

311. Cei care vorbesc foarte tare, încercând să se impună astfel celorlalți, sunt, de fapt, niște semidocti.

*

312. Când vei fi la o sindrofie, nu da năvală, printre primii, la bucate, că un ochi va veghea, fii sigur, peste toate cele și vorbe vor fi, destule, după plecarea petrecăreților.

*

313. Oricât ar fi de frumoasă și oricât de suspusă ar fi o femeie proastă, ea va fi ținta unor veninoase ironii!

*

314. Caută-ți duhovnic un preot (ori călugăr) cu fața uscată și cu ochii blânzi, nu un popă prea sătul, cu privirea buimacă.

*

315. Fii prieten cu cel pe care-l vezi că e milos. Astfel vei fi și tu mai bun.

*

316. Cei cu o bibliografie săracă se înconjoară de „tămâietori fripturiști”. Tu nu te afla printre ei, că toate bucatele-acelea, mai târziu grețoase ți-or fi.

*

317. Zgârie-brânză vine la tine în casă, șade la masă și se bucură de ajutorul tău; el însă niciodată nu te invită, la el. De-i ceri ceva, se vaită că n-are. Îl mai poți socoti de prieten?!

*

318. E dureros și jenant să constați că femeile care, în tinerețe, au avut un „avânt furtunos”, și acum, la bătrânețe, stau tot cu spatele la Dumnezeu!

*

319. Cărțile se uită la unii și-i strigă cu disperare; ei însă aud doar manele.

*

320. Când intri-ntr-o casă, vezi ce cărți și tablouri are în ea; repede îți vei da seama de cultura stăpânului.

*

321. Stând în soare, vinul desfundat se acrește. Fă-ți pedestal, așadar, din faptele tale, ci nu îndemnându-ți prietenii, la sindrofii, să te-nalțe.

*

322. Amintirea tinereții te bucură și doare în egală măsură.

*

323. Cum să-i spui unui prieten că nu-ți mai este aproape de suflet, ca altădată?!

*

324. Orice fel de „ierbicide” ai folosi ar fi ineficiente în cazul oamenilor buruienosi.

*

325. Dacă vrei ca oamenii să te iubească și să te respecte, fii milos și ajută-i când au nevoie de tine.

*

326. Cei care, nevăitându-se, luptă din răspuțeri să scape de sărăcie, au un caracter frumos, fiind de admirat.

*

327. Te poți înșela în privința copilului tău; cu atât mai mult când e vorba de copiii altora.

*

328. Vine o vreme când, poate, vei zice că cel din oglindă e un străin.

*

329. Mulți preoți ar fi buni de actori.

*

330. Din neputință se naște invidia.

*

331. Poartă-te frumos cu toată lumea, dar mai ales cu cei binecunoscuți și cu cei veșnic puși pe ceartă; acestora din urmă cere-le uneori chiar sfatul (deși n-ai să-l urmezi), dându-le impresia că-ți sunt prieteni și, pe deasupra, sunt chiar foarte inteligenți!!

Ceasornicele bune sunt cele a căror pendulă se leagănă mereu dintr-o parte în alta, trecând peste timp fără opreliști.

*

332. Bețivii iremediabili sunt de un egoism sadic, ieșit din comun.

*

333. Misoginii au dezlipire totală de retină.

*

334. Femeile terne sunt ca florile ofilite.

*

335. Cei care sunt dependenți de bucate alese și de vinuri de soi, n-au nici un respect pentru ei înșiși; cu atât mai puțin pentru părinți, frați, prieteni, soție și copii, ale căror sfaturi referitoare la cumpătare sunt doar vorbe în vânt.

*

336. Un copil cuminte atenuază viciile tatălui său.

*

337. Invidia unor foști prieteni „revigorează” și cu mai multă otravă (deși au trecut ani și ani), mai ales atunci când tu ai ajuns o persoană publică, iar ei se

constituie într-un fel de „mecenat” al unui post TV ori al unei publicații.

*

338. Sunt atâția funcționari (rubiconzi, rubiconde) care s-au desprins din operele lui Kafka și de care ți-e greață, vis-à-vis de comportamentul lor.

Fanarioții aveau doar câteva clase; cei de azi sunt licențiați și limbricoformi.

*

339. Nu fi prea darnic, că vei ajunge sluga altora.

*

340. Până și prietenii cei mai buni te vor ocoli, când vei începe să sărăcești sau să cazii în grea suferință.

*

341. Snobii caută cu obstinență prietenia VIP-urilor.

*

342. Cretinii zâmbesc mai tot timpul.

*

343. Nu e bine să pleci în călătorie cu oameni proști dar bogați. La întoarcere te vei simți ca ieșind dintr-o hrubă cu stafii.

*

344. Dacă vrei să ai pace și liniște în suflet, zi în gândul tău: Sunt cel mai prost dintre toți oamenii de pe pământ!

*

345. Sunt oameni a căror viață este ca o baltă cu apă clocită. Fugi cât mai repede de ei.

*

346. Caută prietenia unui om inteligent și optimist.

*

347. Cea mai rafinată invidie vine din partea celui mai bun prieten al tău.

*

348. Bărbații trăitori mulți ani în văduvie devin mai înțelepți.

*

349. La senectute, bărbații care se îndrăgostesc subit și iremediabil sunt absolut ciudați.

*

350. Cel care o viață întreagă a stat cu pistolul la șold, cândva le va pune și prietenilor săi pistolul la tâmplă.

*

351. Nu alergați disperat după funcții și bani, că veți rămâne singuri și săraci.

*

352. Puterea unui om nu stă în doctoratele lui, nici în bogăția lui, ci-n forța privirii sale și-n tonalitatea virilă a glasului său.

*

353. Talentul nu este capra cu trei iezi, care-și triplează behăitul la naștere, ci curcubeul arcuindu-se peste lume, de-a pururi, căci de la Dumnezeu vine și prin el suntem legați de Cele înalte.

*

354. Băloșii sunt dizgrațioși din două puncte de vedere: fizic și moral. În plus, ei sunt extrem de egoiști.

*

355. O fi adevărat că mulți politicieni și-au făcut implant de inimă de porc?!

*

356. Uneori gloanțele ricoșează, rănind pe altcineva, decât pe cel vizat. La fel se întâmplă și cu unii oameni care se află între două tabere vrăjmașe.

*

357. Bunătatea ori răutatea inimii tale nu pot fi influențate de educație. Te naști și mori cu ele.

*

358. Glosolalia nu demonstrează decât uluitoarea putere de înmagazinare a creierului uman, „depozitarul” tuturor informațiilor, emoțiilor și sentimentelor cu care a fost înzestrat de Dumnezeu, de la facerea lumii și până acum.

Așa zisa „carte a vieții”, pe care o va citi Dumnezeu la Judecata de Apoi, este chiar acest creier ce va putea fi citit, în cele mai ascunse gânduri ale sale.

Astfel e plauzibilă afirmația că ni se va plăti după faptele noastre, întrucât creierul va fi „deschis” ca o carte.

*

359. Ce trist este când cel de lângă tine te blamează, iar alții, străini, te laudă pe bună dreptate, dezinteresați fiind.

*

360. Cred că și apele au un „creier” al lor, la fel și munții, Universul întreg... Numai omul este descreierat!

*

361. Doar în momente deosebite ale destinului nostru suntem mai aproape de Dumnezeu. Ce păcat! Am fi cu mult mai buni.

*

362. Cei care toată viața lor s-au „învârtit”, vor cădea amețiți.

*

363. Democrația-n Balcani este o baltă colcăind de tot felul de târâtoare, ce se vânează unele pe altele. E bine să stai pe mal și să privești absent acest spectacol hilar și grotesc. Cel puțin, până se limpezește apa și se răresc târâtoarele.

*

364. Într-o societate absurdă, cei cu un comportament normal sunt considerați a fi bântuiți de himere.

*

365. Cu așa-zișii prieteni, pe care i-ai ajutat de nenumărate ori, iar când tu ai avut nevoie de ei decât o singură dată, te-au refuzat, e bine să fii extrem de tranșant: întoarce-le definitiv spatele.

*

366. Nu întinde pasul spre soția prietenului tău, chiar dacă acesta s-ar face că n-ar vedea, și nici când ți-o fi nerecunoscător pentru binele ce i-l vei face.

*

367. Din prea multă grijă, unii părinți ajung să-și sufoce copiii, împingându-i, involuntar, spre alte zări.

*

368. Bădărănia unora este atât de groasă, încât își permit să intre peste tine și să te certe în propria-ți casă.

*

369. Când prostul își ia și doctoratul, evită-l. Altminteri, vei fi umilit și-ți va veni să urla.

*

370. Nu toți poeții sunt și filosofi, dar nici filosofii nu sunt poeți.

*

371. Nimic mai dezgustător decât să asculți prelegerea unui doctorand plagiator!

*

372. Femeile „savante” le cunoști după grimasă și după cum folosesc (ca un tic verbal) expresiile: „după părerea noastră...”,și „noi credem că...” (ambele cu sens de singular).

*

373. Cei cocoșați de plecăciuni și cu gura plină de siropuri de duche nu merită a fi băgați în seamă.

*

374. Dintre toate animalele, caprele behăie cel mai strident. La fel și „țoapele”.

*

375. Pe scriitori locali minori îi cunoști după corul de „tămâietori”. „Greața” lui Sartre e o nimica toată.

*

376. Dacă vrei să ajungi la Dumnezeu, coboară, mai întâi, în inima ta și cerceteaz-o cu de-amănuntul.

*

377. Orice blondă căreia vrei să-i reciți, dimineața, o poezie, zice că ești nebun.

*

378. Poeții și pictorii sunt cei mai capricioși oameni.

*

379. Dacă vrei să-ți testezi prietenii, cere-le cu împrumut niște bani ce ți-ar folosi, chipurile, pentru rezolvarea unei probleme de sănătate.

*

380. Prietenii, da, te invidiază, dar cel mai mult, soțiile lor.

*

381. E mai bine să fii căutat la telefon de prieteni, decât să-i cauți tu pe ei.

*

382. De mare te despați întotdeauna ca de o femeie frumoasă, pe care n-ai s-o mai revezi niciodată.

*

383. Bivolii nu cântă la violoncel. Ei dormitează în mlaștini. La fel și cretinii.

*

384. Oamenii bătrâni sunt asemeni copiilor: iubesc dulciurile și poveștile.

*

385. Ipocrizia umană denotă o crasă lipsă de educație.

*

386. Peștii ne învață filosofia.

*

387. Timbrul vocii unei femei e amprenta sufletului ei.

*

388. Până și războaiele își au vremea lor, fiind rânduite de Dumnezeu.

*

389. Când Dumnezeu îți pune cuvintele-n gură, ești iubit și urât de oameni în egală măsură.

*

390. Nu mânca banul văduvei, că vei rămâne cu un gust amar pentru tot restul vieții tale.

*

391. Promovarea în funcție își lasă amprenta asupra oricui, indiferent cât ar fi de educat.

*

392. Oricine se bucură, dacă primește un dar. Avarii însă clipesc doar din ochi.

*

393. E mai bine să stai în satul tău și-n casa ta, decât să te căciulești pe la porțile celor mari.

*

394. Când o hoască bătrână îți face avansuri,
asaltându-te, ai imaginea unei latrine dintr-o gară pustie.

*

395. O ploaie de vară, domoală, ce mângâiere!

*

396. Sub mesteceni înalți, în amurg fremătând,
auzi legănătoarele mări dinspre sud. Ascultați-vă adâncul
din voi!

*

397. Cu cât ne îndepărtăm mai mult de natură,
cu atât devenim mai agresivi.

*

398. Dumnezeu nu stă de vorbă cu proștii.

*

399. La 40 de ani, iubirea unei femei este “cu adevărat” stabilă.

*

400. Aflată într-o ceată de petrecăreți, o femeie, oricât de urâtă ar fi, este cea mai frumoasă din lume. Și cea mai dorită, evident!

*

401. Creierul nostru e conectat la Creierul Universal, iar visele nu pot fi altceva decât flashuri ori secvențe necontrolate, dintr-o existență anterioară, pe care memoria noastră le-a înregistrat perfect, cu toate trăirile lor intense: de bucurie ori de spaimă.

Poate că de aceea ar trebui ca visele să nu fie luate în seamă.

*

402. Cât de amar îți e sufletul când vezi că un copil nu este așa cum ți l-ai fi dorit tu!

*

403. În general, copiii făcuți la bătrânețe nu vor avea virtuți.

*

404. Cine a ucis un om, va mai ucide și alții, fără a avea nici o mustrare de conștiință. Totul va deveni obișnuință. Călăii sunt oameni cumsecade!!

*

405. Capodoperele se nasc la confluența dintre genialitate și schizofrenie.

*

406. Adevăratul intelectual are bunul simț de a-și reține cu un zâmbet crampele abdominale, atunci când miliardarul de mucava respiră lângă el același aer.

*

407. În perioada de tranziție și de criză, tuturor lichelelor le cresc fedele, acestea fiind invers proporționale cu creierul lor.

*

408. Parveniții sunt alergici la intelectuali.

*

409. La noi, țăranul român nu e turnat în bronz. Poate că bronzul din această țară n-ar mai ajunge pentru politicieni!!

*

410. Domnișoarele care, până la 30 de ani, n-au adunat în căușul palmei boabe de rouă, vor aduna lacrimi.

*

411. Gura bate mai departe decât tunul.

*

412. Proștii sunt rezistenți la cultură și la epidemii.

*

413. Bărbații uscați sunt ori bolnavi, ori frământați de gânduri rele. De la ei nu vei primi un sfat bun, deoarece sunt prea preocupați de ei înșiși.

*

414. Când o femeie cu mult mai tânără decât tine te atrage în casa ei, ai grijă, că vei fi șantajat!

*

415. O dimineață de vară, liniștită, pe prispa
casei părintești, ce bucurie!

*

416. Ce greu se poate menține o prietenie cu
un om inteligent dar capricios!

*

417. E oribil să vezi un porc într-o lojă, la
teatru; la fel și un plagiator între universitari.

*

418. Măcar pentru lumina și ploaia venite din
cer să-i fim recunoscători lui Dumnezeu.

*

419. Ce generoase sunt fântânile! Cu
șuvoaiele lor răcoresc și pe cei dreți și pe cei nedreți.
La fel și marii scriitori.

*

420. Cea mai grea pedeapsă este scoaterea
ochilor.

*

421. Intrușilor li se pare că toată lumea este
împotriva lor.

*

422. În lumea vedetelor, până și o privire este
un motiv de dispută. Ce suculent este snobismul!

*

423. Nu irita niciodată un ziarist cu morgă!

*

424. Cel ce privește cu dispreț peste capetele supușilor săi uită că, de deasupra-i, este și el privit de Cineva.

*

425. Marile averi se risipesc sub blesteme. Cei drepecți vor avea parte de ele.

*

426. Cehov a călătorit mort într-un vagon de pește. Alții călătoresc morți toată viața lor.

*

427. Nici măcar Genghis Han n-a avut strălucirea și forța unui trăznet.

*

428. Dați-I lui Dumnezeu slavă oricând vă e cu
putință!

*

429. Decât să râzi ori să plângi, e mai bine să
rămâi gânditor.

*

430. Nefericiți sunt părinții ce-și urmează copiii
departe, la margini de lume.

*

431. Casa ta, oricât de săracă ar fi, te-ncape
cu toate durerile tale.

*

432. Când vei fi cunoscut și respectat, mulți
din cei ce te ocoleau mai-nainte îți vor căuta prietenia.

*

433. Milă să ai și de cel ce, odată, s-a purtat urât cu tine, iar acum este bătut de soartă.

*

434. Nu lua cu-mprumut de la cei străini și bogați, ci ia de la neamurile și rudele tale.

*

435. Un om invidios și viclean sfarmă și cea mai bună prietenie a ta.

*

436. Cu cât înaintezi în vârstă, cu atât ești mai asaltat de amintiri și de regrete.

*

437. Nu toți cei ce intră-n biserică vor intra și-n Rai. Fă-ți biserică în inima ta!

*

438. Având o structură psihică atât de fragilă, poeții sunt socotiți a proveni din pepiniera Socolei.

Vai de cei în sufletul cărora nu urcă sevele și miresmele poeziei!...

*

439. Binele ce-l faci, rar se întoarce la tine. Cu toate acestea, fă-!

*

440. Sunt mai multe buruieni decât flori. Și, totuși, ninsorile le acoperă deopotrivă. Peste noi toți se așterne uitarea!

*

441. Cine scormonește-n gunoaie, n-are valoare.

*

442. Dacă gura larg vei deschide, la fel vei deschide și punga.

*

443. Fii aproape de copiii tăi! Nu-i minți niciodată, că astfel și ei vor învăța să mintă și așa îi vei pierde din mână.

*

444. Când filosofia și artele mor, sfârșitul lumii-i aproape.

*

445. Vai de bărbații a căror casă a ajuns un bordel.

*

446. Cine înfăptuiește ce-și propune e sie însuși stăpân.

*

447. Laudă-ți mai bine părinții, decât faptele tale!

*

448. Nu-ți ridica pălăria înaintea celor prost-crescuți!

*

449. În orice grup mai mare de 20 de persoane, vei găsi un tâmpit.

*

450. Cine aleargă disperat după bani, e un om fără minte. Nu poți aduna toți banii din lume.

*

451. A trăi sub același acoperiș, o viață, cu o femeie geloasă și cicălitoare e ca și cum ai sta mereu cu capul pe butuc, așteptând călăul care să-ți dea lovitura finală.

*

452. Ce veștedă și amară e bucuria ce ți-o face un copil, intrând atât de târziu pe calea ce-o urmează toți tinerii!...

*

453. În cuibul de pitulice abia încapă puiul de cuc. La fel și inima celui însingurat, în vârtoarea vieții.

*

454. De regulă, cel pe care l-ai ajutat să ajungă în vârful piramidei, te va sfida de acolo, de sus, și va spune oricui că doar prin puterile sale a izbândit.

*

455. Sensibilitatea și compasiunea noastră sunt invers proporționale cu altruismul?!

*

456. Doar aerul îți poate fi prieten cu adevărat.

*

457. Dacă firea omenească n-ar fi atât de ciudată, ziariștii ar muri de foame.

*

458. Oricine ar vrea să fie prieten cu leul.

*

459. Fântânile adânci au șuvoaie limpezi și răcoroase. La fel este și-adâncul sufletului unui om adevărat.

*

460. Când nu-i vei mai putea ajuta, copiii te vor vizita tot mai rar.

*

461. Nu cere cu-mprumut la cei ce sunt învățați doar să primească.

*

462. Nu-ți fă prietenie cu reclamații și nu intra în casa lor.

*

463. Stai departe de bârfe și de planuri mârșave.

*

464. Oricât de bun scriitor ai fi, politicienii te vor ocoli.

*

465. Nu te „căciuli” în fața parveniților. E ca și cum o parte din inima ta și din mintea ta ai da-o la câini.

*

466. Încearcă să treci cu seninătate peste toate obstacolele, zicându-ți: “Ar putea fi și mai rău!”

*

467. Când ciorba dă în clocot, toate zarzavaturile și legumele din oală se agită. La fel și

ziarele dintr-un mic oraș. Cel înțelept stă deoparte și zâmbește trist: Așa e lumea!

*

468. Cine asmute câinii, va fi și el mușcat.

*

469. Cel mai fericit ai fost în pântecul mamei tale.

*

470. O, dacă-am ști de ce ne grăbim înspre moarte!...

*

471. Oprește-te, călătorule, și vezi răsăritul de lună, vezi roua în ierbi, dimineața, și vei înțelege mai bine rostul vieții tale. Nu alerga după vânt, ci-nchide ecoul tinereților tale în inima ta mereu fremătândă.

*

472. Abține-te să nu-ți vină amar în gură, când dai de secătură, că ce vei face când vei vedea câte sunt?!

*

473. Nimic mai trist decât să te simți străin în propria-ți casă.

*

474. În cel care spune adevărul se va arunca și cu pietre.

*

475. Caracterul este ca o pepită de aur, din care un meșter aurar poate face o coroană princiară, iar un fierar, un cârlig în râtul unui porc.

*

476. Omul modern e mai mult agresiv decât bucuros față de spectacolul miraculos al vieții.

*

477. Cine încearcă să interpreteze răgetele măgarilor ca fiind ode închinare prieteniei, se înșeală amar.

*

478. Cine n-a avut copilărie, nu va avea în veci bucurie.

*

479. E atât de plăcut să conversezi cu un om bun și inteligent!

*

480. Cui îi folosește să fii răutăcios într-o conversație?! Nu e mai bine să primești cuvintele în straie de sărbătoare?!

*

481. Dacă am ști tot ce cred semenii noștri despre noi, cu siguranță că a doua zi am fi cu mult mai buni.

*

482. Decât să fii disprețuitor, cred că mai degrabă trebuie să fii mai îngăduitor.

*

483. Cu cât ai mai departe pe cineva drag, cu atât ți-e mai dor de el.

*

484. Ura unora se face punte de cucută peste ocean.

*

485. Un vecin cârpănos e ca un ghimpe pe care nu poți să ți-l scoți din talpă.

*

486. Când iei pe cineva la țintă, gândește-te că, uneori, gloanțele mai și ricoșează.

*

487. Din compasiune, fără să vrei, începi s-o iubești pe persoana aceea.

*

488. Călcând pe o gânGANIE, poți aluneca, spărgându-ți capul. E mai bine, așadar, să nu-ți faci de lucru cu un necunoscut, că nu știi ce poate.

*

489. Cum să disprețuiești furnicile ori albinele?! Disprețuiești parveniții, în țeasta cărora se aude doar foșnetul bancnotelor.

*

490. Oamenii cu adevărat credincioși sunt asemeni catedralelor prin vitraliile cărora nu pătrunde de sus decât o lumină trandafirie.

*

491. Nu e bine să lauzi sau să critici pe toată lumea. Pe prieteni laudă-i în lipsă, iar pe vrăjmași, critică-i pe față.

*

492. Când ești într-o adunare, nu glumi pe seama prietenului tău, că riști să ți-l pierzi.

*

493. Oricât de puternic ar fi cineva, el poate fi înfrânt prin dibăcie.

*

494. Pe multe femei frumoase le cucerești printr-o indiferență tandră.

*

495. Cei cu ochi ageri și cu o atitudine virilă îi domină și pe cei cu mult mai deștepți decât ei.

*

496. La petreceri, fii vesel și cântă, chiar dacă te doare ceva, ori somnul te cheamă, căci toți te-or iubi.

*

497. Mai respectat este cel cu vorba domoală,
decât cel repede risipitor de cuvinte.

*

498. Când, printre străini, flămând te-i afla,
cere o bucată de pâine, că oricine-ți va da.

*

499. Dacă te bagi între doi tauri înfuriați, bine
nu vei scăpa dintre coarnele lor.

*

500. Ori de câte ori ai mintea limpede și inima
liniștită, adu-ți aminte de Dumnezeu și laudă-I numele.

*

501. Cel mai umilitor dispreț e acela când
cineva te laudă, fără însă a te ajuta cu ce-i ceri.

Cu asemenea oameni e bine să închei conturile pentru totdeauna.

*

502. Cine se gândește la clipa și locul morții sale?! Poate doar cei mai mari rugători, care-și pot prevedea până și felul în care vor sfârși.

Noi însă avem preocupări meschine, pământești, nu cerești. Suntem niște homunculuși cu ifose.

*

503. Perfidia feminină e fără de margini! Cușca cu lei e o simplă jucărie pe lângă sadismul asiatic al unei femei veștejite.

*

504. Pentru o vreme, norocul poate fi de partea canaliilor, dar după vremea aceea vine, în urma lor, o trenă de zdrențe pline de zoaie.

*

505. În Orient, pe străzile-nguste, cămilele
calcă agale pe covoare persane.

În Europa, noi călcăm unii pe alții!

*

506. Pentru unii, onoarea e ca și cum ți-ai
lustrui pantofii, frecându-ți-i de cracii pantalonilor.

*

507. Dobitoacele se adapă din limpezi
șuvoaie; dobitocii se adapă cu iluzii.

*

508. Bigamia e ca și cum ai călări o cămilă cu
două cocoșe.

*

509. Unii dintre foștii tăi colegi de liceu –
celebrități bârfitoare.

*

510. O femeie singură aude, noaptea, oceanul
gemând.

*

511. E atât de degradant să-ți învrăjbești
prietenii!...

*

512. Printre străini, doar Dumnezeu îți poartă
de grijă.

*

513. Într-adevăr, atât soția dar și un bun
prieten sunt daruri de la Dumnezeu.

*

514. Cu cât te vei ridica mai sus, cu atât mai veninoase vor fi săgețile invidiei.

*

515. Sunt oameni care, dacă ți-au făcut o singură dată un bine, îți cer să le întorci de zece ori acel bine.

*

516. Cei care au ținut morțiș să stea pe soclu încă din timpul vieții, după moarte se va dovedi că soclul lor era, de fapt, un balon viu colorat.

*

517. O ironie excesivă e semn de proastă creștere.

*

518. Nu e bine să umilești pe nimeni; cu atât mai puțin, un om mai bun și mai inteligent decât tine.

*

519. Vezi zbaterea rândunicii, să-și zidească un cuib, primăvara, și vei înțelege mai bine rostul vieții tale.

*

520. Libidinoșii – ce caractere jalnice!...

*

521. Dacă tinerețile tale îți vor fi nopți albe, -n petreceri, bătrânețile tale vor umbla cu tălpile goale prin glod.

*

522. Nu oricui poți să-i dai o povață. De aceea, nu-ți risipi lumina peste cei ce n-o merită, că vei fi, poate, luat în răspăr.

*

523. Leagă-te cu lanțul bucuriei de casa și de nevasta ta, decât pașii să-ți îndemne după o femeie ușoară, căci atunci, cu o mie de lanțuri de fier vei fi legat de ea.

*

524. Nerecunoscătorul miroase-a cadavru.

*

525. Când părinții nu-și mai pot stăpâni copiii, vina le aparține.

*

526. Unde sunt multe femei, e și multă bârfă.

*

527. Cu excepția celor bolnave, femeile planturoase au puțină minte.

*

528. Călătorind, te vei cunoaște mai bine.

*

529. Cei ce așteaptă doar mângâieri și vorbe de laudă, vor primi și palme.

*

530. Dacă o viață întreagă ai întins capcane, vei cădea și tu într-una din ele.

*

531. Cel ce iubește artele, nu-ți va întoarce spatele, dacă-i vei cere ceva.

*

532. Ferește-te de omul viclean, mai rău decât de un șarpe!

*

533. Îndepărtează-te de femeile isterice!

*

534. Recăsătorindu-te de trei ori, ești mai sărac sufletește tot de atâtea ori, decât ai fost la-nceput.

*

535. Diminețile duminicale fac parte din puținele bucurii ale vieții noastre.

*

536. Frumusețea fizică a unei femei poate estompa doar pentru o vreme lipsa ei de cultură.

*

537. Vecinii sunt fideli noștri spectatori.

*

538. O, dacă ar ști cineva măcar pentru o clipă ce gândesc prietenii săi despre el, ori despre soția sa!

*

539. Poate că nimic nu e mai tonifiant decât râsetele copiilor.

*

540. În vremi de furtună, toate animalele se ascund în pământ. Numai inima omului e purtată de vânt.

*

541. Astupă urechile tale, când cineva îți șoptește vorbe măgulitoare.

*

542. Cei viteji au cea mai înaltă conștiință a datoriei: față de Patria lor, față de familia lor, față de Dumnezeu.

*

543. Dacă ai educație și demnitate, nu fi slugarnic față de nimeni.

*

544. Nu răspunde provocărilor! Lasă capul în jos și mergi mai departe.

*

545. Mulți dintre așa-ziii intelectuali rasați ai unei urbe provinciale au sufletul atât de mic: cât un cap de șarpe!

*

546. Pe femeile divorțate să nu le contrazici. Să le ascuți cu multă răbdare și să zâmbești îndelung.

Când însă te îndepărtezi de ele, tragi aer în piept, cu putere.

*

547. Când ai ocazia, fă-i complimente unei femei cu mult mai tinere decât tinere (și, evident, frumoasă), pentru că ție însuți îți vei face mult bine.

*

548. Poartă-te bine cu bărbații femeilor pe care le admiri, ca ei să nu te urască.

*

549. Dojenește-ți copilul pentru vorbele-i necugetate; iartă-l și nu-l urî.

*

550. Nu admira nebunii pentru “geniul lor”, nu sta aproape de ei și nu le imita gesturile și patimile, că în curând și tu vei fi asemenea lor.

*

551. Ce prietenie poate fi între o capră și un măgar?! Și, totuși, în viață există și asemenea căsnicii.

Caută să nu trăiești în preajma lor.

*

552. Cu cât te duci mai departe de țară, cu atât mai adânc îți e dorul de ea.

*

553. Dintre toți prietenii din adolescență, constai, la bătrânețe, că ai rămas singur.

*

554. Orice rege este uns, dar nu de-ajuns.

*

555. Femeile cu tinereți „agitate” ajung, la bătrânețe, bogate.

*

556. Nici măcar prietenilor nu le cere ceva, în mod repetat și insistent, că-i vei pierde.

*

557. Pe vrăjmașul tău (căruia, odată, i-ai făcut mult bine) să nu-l mai ajuți niciodată.

*

558. Cei ce urăsc intelectualii n-au fost niciodată prieteni cu cărțile.

*

559. Lingușind pe cineva, intri pe ușa din față a sufletului său, dar mai târziu vei ieși rușinat pe ușa din dos.

*

560. Împrumutând bani din toate părțile, îți va fi groază să mai stai în propria-ți casă.

*

561. În vremuri de criză, haiducia diplomatică e cea mai bună metodă de a câștiga bani.

*

562. Ciudată e firea umană, de vreme ce ne bucurăm de orice dar, oricât de mic ar fi el!

*

563. Pe omul generos îl cunoști după cum te privește.

*

564. Gloatele se situează între artele propriuzise și artele marțiale.

*

565. Cel micuț la suflet este campion la invidie.

*

566. O femeie inteligentă este și generoasă.

*

567. Nu căuta să scoți toată apa din fântână,
că la urmă vei scoate nisip.

Așa se întâmplă și când ceri mereu prietenilor.

*

568. Ideal ar fi ca operele de artă să ajungă în
casele celor ce iubesc frumosul, ci nu în casele celor
bogați.

*

569. Din câte cuvinte îți intră-n urechi, doar
puține să coboare în inima ta.

*

570. Unele femei au în doze egale mila și
perfidia, iar cele „zbuciumate” excelează prin ultima.

*

571. Orice campion al gafelor se numește fraier.

*

572. Într-o societate ingrată, apariția unei cărți sponsorizate poartă amprenta umilinței.

*

573. Pasiunea creației te împinge la gesturi disperate.

*

574. Anularea unei călătorii (din diverse motive) îți lasă un gust amar.

*

575. N-ar trebui să fim supărați doar pe cei ce ne mint, ci și pe noi, deoarece noi i-am ales de prieteni!

*

576. Veștile proaste, primite la un ceas nepotrivit, sunt ca interminabilele ploi, mărunte și reci, de la sfârșitul toamnei.

*

577. Multe dintre întâlnirile cu colegii de odinioară sunt dezolante.

*

578. Viața trăită în exaltare și suspans este o viață blestemată. N-ai cum să scapi de ea, decât printr-un gest necugetat.

De aceea e mai bine să te retragi în odăița ta și să te rogi.

*

579. Dacă îmbarci singurătatea pe corabia disperării și-i dai drumul în larg, corabia (cu toate-ale ei) se va scufunda în adâncul neostoitelor ape.

*

580. Dintr-o casă neprimitoare pleci ca dintr-un cimitir.

*

581. Când o femeie, pentru un moment, te minte, amăgindu-te, ești fericit, dar când te minte cel pe care l-ai ajutat, te simți dezonorat.

*

582. Mai bine să trăiești între oamenii simpli, din satul tău, decât la masa celor bogați, având bucate gustoase, dar stropite cu venin.

*

583. Din depărtări venind, ce dragă ne e casa!

*

584. În manifestările ei, iubirea poate fi comparată cu iradiațiile, ale căror efecte le vom simți ceva mai târziu.

*

585. Cele mai gustoase fructe sunt cele din copilărie.

*

586. Și peste ani și ani (la bătrânețe chiar) auzi atât de distinct glasul mamei, chemându-te acasă, la masă.

*

587. Dorului nu-i e foame, nu-i e sete și n-are nici somn.

*

588. Un plan bine întocmit, dar pentru a cărui bună înfăptuire lucrurile se târăgănează la infinit, e ca un vin rubiniu, de foarte bună calitate, în care însă pui întruna apă, până ce-și pierde singura calitate: aceea de a te înveseli.

*

589. Orice minciună mă îndepărtează de cel ce mi-o spune.

*

590. Dacă un câine este stăpânul de noapte al stăpânului său, tu de ce nu ești stăpân ție însuși?!

*

591. Cine râde de cei năpăstuiți din nașterea lor, sunt oameni lipsiți de judecată.

*

592. Când mulțimea are apetență pentru manele și telenovele, sistemul educațional este ca un bolnav cronic.

*

593. Filosofii de azi nu mai emit judecăți de valoare, ci sloganuri electorale.

*

594. Nu-ți pierde vremea ascultând trăncănelile bețivilor.

*

595. Astăzi, e atât de rar să mai întâlnești un binefăcător adevărat.

*

596. Nu fiți invidioși pe meritele altora, ci mai degrabă vedeți-vă limitele voastre.

*

597. Nu așteptați daruri de la cei ce ni le promit cu ușurință.

*

598. Ideal ar fi să avem grijă și să privim de sus, cu detașare, la viermuiala umană.

*

599. O femeie aprigă ambițioasă face cât zece viteji.

*

600. Cea mai mare ură e cea dintre neamuri.

*

601. Indienii se scaldă în Gange, purificându-se; noi ne scăldăm în minciuni.

*

602. Între tineri, și tu te simți tânăr.

*

603. O fire veselă, optimistă, îți alungă tristețea.

*

604. În visele lor, bătrânii călătoresc tot mai des în lumea umbrelor.

*

605. Ca și copiii, cei bolnavi așteaptă mai multă mângâiere din partea celor dragi.

*

606. Mila presupune multă înțelepciune și teamă față de Dumnezeu.

*

607. Spionii sunt asemeni cârțițelor. O singură ieșire, imprevizibilă, la lumină, le poate fi fatală.

*

608. Cu cât te îndepărtezi mai mult de Țară, cu atât devii mai cumpătat, mai însingurat și mai trist.

*

609. Dacă toate iubirile neîmplinite, din tinerețe, le-ai avea acum, ai fi cu mult mai bogat sufletește.

*

610. După ani și ani, regretăm că, uneori, ne-am purtat cu mândrie față de unii semeni de-ai noștri.

*

611. O femeie irascibilă, oricât de educată ar fi, rămâne tot o ignorantă.

*

612. Trecând pe lângă o bibliotecă, să mergi cu sfială.

*

613. Soțiile prietenilor sunt cu mult mai zgârcite decât aceștia. În plus, te și sfidează.

*

614. Un părinte îngrijorat de soarta copilului său este un martir în viață.

*

615. Nu întotdeauna părul alb este un semn de înțelepciune.

*

616. Orice meșter priceput își face singur statuie.

*

617. Pe oamenii de nimic îi poți cunoaște după grăbita risipire de cuvinte și după deasa clipire a ochilor.

*

618. Veștile proaste macină sufletul, fiind asemeni pârâului ce veșnic sapă la temelia muntelui, până ce sfarmă o parte din el.

*

619. Anumiți oameni sunt parcă lăsați de Dumnezeu ca mereu să-i încurce pe alții, să-i sâcâie și să le amărăscă zilele.

*

620. Binefăcătorii tăi vor fi iarăși ce-au fost, dacă le vei arăta bunăvoința ta.

*

621. De prea mult bine, până și câinii fug de acasă.

*

622. Cei ce au multă miere, au și fiere.

*

623. Ar fi fenomenal, dacă chirurgii ar putea opera prostia.

*

624. Într-un oraș curat, te simți protejat.

*

625. Băieții cuminți nu atrag atenția fetelor. Ei sunt ca o floare crescută în umbra bisericii.

*

626. Femeile ce aleargă după bani, îi vor avea, dar vor avea și mari neazuri.

*

627. De caniculă și de omul prost toți se retrag într-un loc umbros.

*

628. În general, bilețelele ascund gânduri viclene.

*

629. Cine își dă cu părerea despre toți și despre toate, este un tip mediocru.

*

630. E riscant și dezonorant, în același timp, să intri, într-o dispută cu cel ce a citit de mai multe ori doar o singură carte.

*

631. Viața este un cocteil de esențe tari, amețitoare, care inconștient-naivă pășește spre moarte, râzând!

*

632. Dacă vorbești frumos și blând, până și vrăjmașul tău se rușinează de ura ce-ți poartă.

*

633. Spre bătrânețe, părinții devin dojenitori. Tu ascultă-i în tăcere și nu le răspunde cu cuvinte nesăbuite, chiar dacă, poate, ai avea dreptate.

*

634. Îndepărtează-te chiar de cel din neamul tău, dacă-n deprinderile lui e fără de rușine.

*

635. Cel mai rușinos lucru este să-ți renegi părinții.

*

636. Cel care, seara, se așează în pat, precum vita pe iarbă, fără a cugeta vreodată la cele de peste zi, este un om nejudecat și plin de vicii.

*

637. Nu este bine să râzi de un străin, că nu știi cine este și ce poate.

*

638. Când cineva te cheamă în casa lui, poartă-te cu ai casei ca și cu părinții tăi.

*

639. Leneșul nu se scoală din pat, de teamă să nu-i ia altul locul.

*

640. Encefalopați sunt și cei care care nu ascultă niciodată sfaturile altora mai buni decât ei.

*

641. Dacă lumea nu te respectă, e datorită ție.

*

642. Seara, păsările se adună în cuiburi, la somn, iar neliniștea, în inima noastră.

*

643. Cât de bogat ar fi omul, dacă nu și-ar dori nimic!...

*

644. Copiii la sân se-alăptează; bătrânii, copii se visează.

*

645. Nu-i cere celui bogat nimic, niciodată, că, de o vei face, te va sfida și nici nu-ți va da.

*

646. Poeziile nu se citesc celor ce nu știu să vorbească decât despre bani.

*

647. Dacă ai putea deschide inima celui invidios, ai găsi în ea o omidă.

*

648. Dimineața, sculându-te, mulțumește-I lui Dumnezeu că ești pe pământ și ascultă măcar o clipă cântarea de paseri.

*

649. Stăpânește-ți râsul, că, de multe ori, bine-ți va fi.

*

650. Dumnezeu lovește cu nuiua trupul tău,
încercându-ți sufletul.

*

651. Nu te lăsa amăgit de promisiuni deșarte.

*

652. Când îți expui chipul în prea multă lumină,
ți se văd toate ridurile.

*

653. Ce sentiment ciudat ai, când o femeie
frumoasă te curtează, iar tu nu-ți mai aduci aminte cum o
cheamă și, evident, nici nu îndrăznești s-o întrebi.

*

654. Unul dintre cele mai triste lucruri din viața cuiva este să constate, la bătrânețe, că cel pe care l-a considerat a-i fi prieten, nu i-a fost, de fapt, niciodată.

*

655. Omul rău nu-l lasă nici pe altul să facă un bine cuiva.

*

656. Îndepărtează-te ca de șarpe de cel mereu zâmbăreț.

*

657. Până nici degetele mâinii nu sunt egale; cu atât mai puțin oamenii.

*

658. Chiar și-n cele mai frumoase mere trăiește un vierme; la fel și-ntr-o familie bogată.

*

659. Nu poți fi vesel în fiecare zi, deși ți-ai propus lucrul acesta.

*

660. Frații nu rămân frați toată viața lor.

*

661. Multă decădere morală și multă lipsă de bun-simț este să te prefaci că te războiești de moarte cu un prieten, spre a atrage atenția asupra voastră și, evident, spre a vă spori murdarele afaceri.

*

662. Când un prieten, căruia vrei să-i faci o vizită îți răspunde că tocmai se pregătește să vină el la tine, cu alți doi prieteni de-ai săi, înseamnă că nu dorește să te primească.

Așa că, renunță la el.

*

663. Copilul adoptat e ca o grefă care mai târziu se va desprinde de familia ce l-a crescut și l-a educat.

*

664. O femeie frumoasă, dar care e și miloasă, e de zece ori mai frumoasă.

*

665. Spre a spune adevărul, trebuie să-ți imaginezi că tot timpul porți în tine o Cruce pe care e răstignit Domnul nostru Iisus Hristos.

*

666. Dacă ai făcut un legământ cu diavolul, dezleagă-te cât mai repede cu putință, repetând

rugăciunea inimii: „Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul.”

*

667. Tu nu arunca o vorbă necugetată, când toți ceilalți de lângă tine sunt veseli, că e de-ajuns o picătură de fiere la o lingură de miere.

*

668. Indiferent de anotimp, iubirea aleargă desculță, orbecăind veselă printr-o ceață albăstruie.

*

669. E bine, cred, ca fiecare să-și urmeze calea inimii sale.

*

670. Fugi de palavragii și nu sta cu ei la taclale, că-ți vei pierde timpul degeaba.

*

671. Alătura de un om înțelept auzi mereu o legănare de valuri.

*

672. Oamenii posaci n-au prieteni.

*

673. Până ce nu-l cunoști tu însuși pe acel om despre care se spune ceva de bine ori de rău, să nu crezi nimic; să le consideri doar zvonuri toate vorbele acelea.

*

674. Cei zgârciți sunt și prost-crescuți.

*

675. Nu lua-n seamă, dacă cineva te sfidează, fiindcă te invidiază.

*

676. Cei ce se ceartă, dimineața, sunt la fel de nejudecați ca și cei ce beau multă apă, dimineața.

*

677. Nu poți pune în jug un ponei și o bivoliță.

*

678. În general, e bine ca femeile să nu fie numite miniștri ori diplomați.

*

679. Cunoscându-l mai bine, poți fi dezamăgit de cel pe care l-ai admirat.

*

680. Constați cu stupoare că adevărații prieteni nu-ți sunt cei pe care i-ai ajutat (folosindu-se de tine!), ci aceia care te caută adeseori, întrebându-te cum mai stai cu sănătatea.

*

681. Slugarnicii se cunosc și după felul în care se îmbracă.

*

682. Admirația nu ține cont de vârstă, ci de frumusețe, inteligență și educație.

*

683. Poartă-te frumos cu copiii, ca peste ani să fii respectat și iubit de aceștia.

*

684. La omul rău latră și câinii vagabonzi.

*

685. Dacă poți ajuta, ajută, dar să nu
tărăgănezi, că, apoi, darul tău se va primi cu silă.

*

686. Fetele bătrâne au ceva strâmb înlăuntrul
lor.

*

687. O, de-aș putea fi pasăre măcar într-o zi
însorită!

*

688. Cine aleargă după bani, ci nu după liniște,
n-are multă minte.

*

689. Orientalii se uită mereu în suflet; occidentalii, în portmoneu.

*

690. Când pleci pe calea ta, nu te opri să ascuți șușotelile celor de pe marginea drumului.

*

691. Dacă în lume ar fi numai proști și leneși nu s-ar vedea unul pe altul din cauza bălărilor.

*

692. Până și fructele cad, când sunt prea coapte; la fel și împărații.

*

693. Râul nu curge niciodată-nspre munți; la fel nici cel bogat, înspre sărăcia de unde-a pornit.

*

694. Gaițele din tinerețe se fac lebede la bătrânețe.

*

695. Inventatorii ceasornicelor au fost preocupați mai mult de bani decât de timp.

*

696. Până și picătura de apă, de pe streășină, știe să fie perseverentă.

Perseverează, așadar, și tu, în tot ce faci, și vei sfărâma până și pietrele, oricât de tari ar fi ele.

*

697. Dualiștii politici sunt ca și puii căzuți din cuib în iarbă, care piuie, ca să-i audă mămicile lor.

*

698. Când n-ai ce face, odihnește-te!

*

699. Fugi ca de șarpe de vorbele mieroase ale femeii viclene.

*

700. Mulți intră-n biserică, dar puțini se duc acasă cu ea în inima lor.

*

701. Cel mai mare dezgust ți-l produce mincinosul care este convins că stă de vorbă cu un cretin căruia poate să-i spună orice vrea, că, oricum, va fi crezut.

*

702. Adevărul și dreptatea sunt doi frați gemeni frumoși și cuminiți, dar care mereu umblă cu capetele sparte.

*

703. Omul generos este mut.

*

704. Curajos este cel care, pentru câteva clipe ori pentru câteva ore își mută viața sa în trupul celui pe care îl salvează.

*

705. Când ziariștii își scot săbiile, orăcăie toată balta.

*

706. Nu lua ca model un șchiop, că vei cădea și tu în aceleași gropi.

*

707. Nici prostului măcar să nu-i spui că e prost, cu atât mai mult unuia mai deștept decât tine, că nu-ți va fi bine.

*

708. Nimeni nu va ști, niciodată, până unde se-ntind prostia umană și Universul.

*

709. În anumite împrejurări, până și cel mai drag prieten îți poate întoarce spatele, salvându-se pe sine.

*

710. Ajută-i pe cei disperați, că mult bine vei face: atât lor, cât și inimii tale.

*

711. Celui abătut dă-i de-nțeles că vrei să-i faci un dar, și vei vedea ce veselă i se va face fața.

*

712. Nu arăta nimănui lucrurile de preț din casa ta.

*

713. Omul bun foarte liniștit, în patul său, înconjurat de cei cărora le-a făcut un bine.

*

714. Cei ce vor strânge averi, nu se vor bucura de ele, căci mulți și lacomi vor fi cei care îi vor pândi clipa plecării sale din viață.

*

715. Lașă e o gloată dezlănțuită, ci nu acela care se ascunde de furia ei.

*

716. Un prieten adevărat este cel care, după ani și ani, te primește cu aceeași bucurie în casa lui, ca și cum nimic nu s-ar fi schimbat.

*

717. Când începe o discuție mai aprinsă ori o ceartă, nu te implica; mai bine e să pleci.

*

718. Vorbește-i blând și frumos și celui cunoscut și celui necunoscut; și celui bogat, dar și celui sărac.

*

719. Falsa și exagerata rușine e, de fapt, o modalitate prin care unii încearcă să-și mascheze prostia.

*

720. Când o fată frumoasă te întreabă de sănătate, chiar îți dă sănătate.

*

721. În orașele mari, te simți uneori ca și cum ai fi închis într-un tomberon.

*

722. Singurătatea e singura stare pe care n-o poți împărți cu cineva.

*

723. Nu ataca pe nimeni! Cu atât mai puțin pe cel ce nu-l cunoști.

*

724. Nu te baza pe scenarii onirice.

*

725. Decât să te-nconjori de prieteni profitori,
mai bine să rămâi singur.

*

726. Nu există nici o altă filosofie în afară de
îndemnul biblic: Teme-te de Domnul!

*

727. Dacă ai asculta păsurile tuturor
oamenilor, ai muri bătrân și sărac.

Și totuși, ascultă-i!

*

728. Cât timp în sufletul nostru pace nu este,
nici pe planetă nu va fi.

*

729. Prin cumpătare, calci peste mare.

*

730. Dacă râsul și plânsul în balanță le-am
pune, plânsul atârnă mai greu.

*

731. Cine ne urăște și-n suferință, este un om
foarte rău, care își va primi, de bună seamă, pedeapsa.

*

732. Cine cere sfaturi unui nebun și le mai și
urmează, e mai nebun decât el.

*

733. Nu te ridica din pat, dimineața, până nu-ți vei propune să-nfăptuiești ceva în ziua aceea.

*

734. Oricât de inteligenți ar fi, bețivii sfârșesc prin a fi detestați de toată lumea.

*

735. Diplomația ține întotdeauna în mână o periută de dinți.

*

736. Cioplește-ți singur statuia dintr-un bloc de lumină, ci nu-ndemna prietenii să ți-o ridice din vorbe.

*

737. Mi-e mai aproape de suflet un om simplu și rușinos decât un prieten sus-pus și plin de mândrie.

*

738. O femeie hrăpăreață e dezgustătoare.

*

739. Dacă am putea citi gândurile oamenilor,
cu siguranță că am înnebuni.

*

740. Taurii se-nfurie la culoarea roșie, iar
proștii, la vederea ochelarilor cuiva.

*

741. Când insiști să te iubească toată lumea,
nu te va iubi nimeni. Din contră, te vor evita.

*

742. Un prieten din tinerețe, care te caută la bătrânețe, e un prieten adevărat.

*

743. Sunt oameni și locuri depărtate, care ți-au marcat adolescența, chemându-te și iubindu-te cu aceeași dragoste mare, de la-nceput.

*

744. Vrajba dintre etnii e ca o ceață deasă, prin care zărim siluete de oameni având vagi figure îndârjite.

Ar fi de-ajuns lumina soarelui spre a risipi acea ceață.

*

745. Esențele tari se țin în sticlute; caracterele tari, puternice n-au loc nici măcar într-o țară.

*

746. Dacă doctoranzii de azi ar lucra în agricultură, am muri de foame.

*

747. Canibalii politici n-au învățat să doarmă.

*

748. Semănatul grâului e cea mai nobilă îndeletnicire.

*

749. Analiștii și comentatorii politici sunt fidelele slugi ale unui partid.

*

750. În situație de criză, prosperă doar politicienii, gunoierii și maneliștii.

*

751. Birocrația este epidemie fanariotă.

*

752. Femeilor senile dăruiește-le flori roșii.

*

753. Cu adevărat inteligent e cel care poate să țină (în inima lui) echilibrul între pământ și cer.

*

754. E atât de plăcut să știi că la capătul unei lungi călătorii te așteaptă cineva care te iubește.

*

755. Nu te văita în fața prietenului greu încercat, ci suferă și tu alături de el, în tăcere.

*

756. Cel ce toată ziua la poartă te strigă, nu-ți e de nici un folos, ci doar pagubă-ți face.

*

757. E mai de lăudat copilul bun, al unui om simplu și modest, decât al unui bogătaș fudul.

*

758. De femeiea bețivă fug până și țânțarii.

*

759. Bătrânețea e un chin pentru cei care toată viața au fost robiți de lăcomie.

*

760. Călătorind împreună, îți vei cunoaște mai bine prietenii.

*

761. Femeia harnică e prea puțin vorbăreață.

*

762. Bigoților le plac decibelii, și-nțeleptului, liniștea.

*

763. Gafele îl însoțesc pe cel needucat.

*

764. Nimeni n-a văzut vreodată un măgar rușinându-se.

*

765. Cine îți povestește, la telefon, toată viața lui e un însingurat.

*

766. Chiar întâmplător de te-ai afla între doi oameni răi, certându-se aprins, bine nu-ți va fi.

*

767. Necazurile se vor ține de tine, dacă vei intra în casa unei codoașe bătrâne.

*

768. Pe drumul drept nu merg decât cei dreți.

*

769. Niciodată nu te va lăuda toată lumea, chiar dacă meriți lucrul acesta.

*

770. Cei ce iubesc hainele scumpe sunt egoiști și lipsiți de-nțelepciune.

*

771. Suferința purifică sufletul.

*

772. Păstrează taina în inima ta și n-o spune nici măcar celui mai bun prieten.

*

773. Cei ce n-au copii sunt înconjurați de ziduri înalte, de piatră, prin care răzbate, totuși, gerul.

*

774. Orice femeie ce trăiește de mulți ani în văduvie, e o femeie extrem de sensibilă.

*

775. Cum în bobîța de rouă nu vei găsi un vierme, nici în inima celui înțelept nu vei găsi vorbe de ocară.

*

776. Sevele urcă în arbori, iar mândria, în parveniți.

*

777. Leul nu aleargă după broaște.

*

778. O femeie blândă e un balsam pentru sufletul unui bărbat îngândurat.

*

779. Chiar dacă pentru numele tău bun ai muncit și-ai luptat toată viața, pentru o clipă de nesăbuiță ți se va pune ștampila de “Prost nume”.

*

780. Imaginați-vă că, de fericire, toată populația planetei ar râde neîntrerupt măcar o lună.
Ce banal ar fi! Ce monoton!

*

781. Urât caracter trebuie să aibă cei ce bagă zâzanie între oameni!

*

782. Când cineva te sfidează pe nedrept, sfidează-l și tu.

*

783. Dacă-i arăți milă dușmanului tău, se simte jignit.

*

784. Toți cei vicleni sunt iubitori de arginți. În fața acestora, n-au nici un fel de mustrare de conștiință.

*

785. Cine își reneagă părinții nu știe ce cale să urmeze și nici nu va face mare lucru în viața sa.

*

786. E de-ajuns un singur nebun genial, ca lumea să piară.

*

787. Cred că oricine ar muri fericit, dacă în locul călăului ar fi o fată frumoasă, frumoasă.

*

788. Cei blazați sunt atât de aproape de psihiatrie.

*

789. Batjocoritorii vor fi și ei, la rândul lor, batjocoriți.

*

790. Nu forțați coacerea cireșelor, că toate au o vreme a lor.

*

791. Privește-ți chipu-n oglindă și vei vedea că nu ești nici cel mai frumos și, prin deducție, nici cel mai bun om din lumea aceasta.

*

792. Poartă-te frumos cu vecinul tău, nu-l mania și nu-l tăvăli în vorbe de ocară, dacă nu vrei să stea cu sabia scoasă, și noaptea, asupra-ți.

*

793. Dacă cineva te urăște, vorbește-l de bine, că vorbele acestea vor ajunge la urechea lui și poate îl vei domoli.

*

794. Ți-e rușine că ești aproape bătrân și cineva te iubește cu adevărat, în ciuda vârstei tale, fără să-i pese de aceasta. Ce se petrece oare în noi?!

*

795. Sunt anumiți oameni care, aflându-se, alături de tine, într-un grup, spun cuvinte nepotrivite despre cineva atribuindu-ți-le ție; că așa ai spus tu, cândva, în felul acesta încercând, de fapt, să te compromită, și să-ți facă dușmani.

Față de aceștia fii fără milă și arată-le oricând spatele.

*

796. Un șarlatan isteț amăgește o sută de naivi cu carte.

*

797. La sindrofii, femeile își etalează vestimentația, iar bărbații complimentele.

*

798. Nu te văita către femeile în vârstă, încercând să le înduioșezi, că toate se vor comporta cu tine ca și cu un copil neajutorat, dându-ți (spre rușinea ta!) din puținul ce-l au.

*

799. Femeile cu cancer au un admirabil caracter!

*

800. Prietenii de peste 40 de ani rareori se clatină.

*

801. O femeie care rămâne frumoasă și la peste 50 de ani, are foarte multă sensibilitate!

*

802. Ctitorii de biserici și de mănăstiri sunt insuflați de Domnul.

*

803. Cu cât te ridici mai mult sufletește, cu atât devii mai smerit.

*

804. Ideal ar fi ca politicienii să fie și filosofi.

*

805. Căzăturile intelectuale devin grețoase, atunci când se asociază în cluburi de...elită!

*

806. E plăcut să simți că cineva te apreciază și te iubește, în mod sincer, pentru calitățile tale.

*

807. Când o femeie tânără, dar urâtă și proastă, se îndrăgostește de tine, e mai rău decât un blestem.

*

808. Cameleonismul unora denotă multă invidie și multă ură.

*

809. Ce bucurie ai, trăind într-un oraș patriarhal, străvechi, în care viețuiesc mai multe etnii!...

*

810. Cât de binevenită este o călătorie, departe, atunci când ești cuprins de singurătate!

*

811. Din cauza remușcărilor, spre bătrânețe, ucigașii se usucă, devenind asemeni unor sfinți.

*

812. Ferește-te de răzbunarea femeilor, fiindcă pot fi dușmani de temut.

*

813. Femeile plimbărețe, cu fete de măritat, sunt complet lipsite de rațiune. Locul lor ar fi, mai degrabă, după gratii.

*

814. Cine necinstește o copilă handicapată e mai handicapat decât ea.

*

815. Dacă am ști clipa morții noastre, am fi cu mult mai buni și am face numai fapte bune.

*

816. Din doi proști iese un prost și mai mare, dar și din doi oameni deștepți poate ieși un prost.

*

817. Nu-ți fă nici un fel de prietenie cu cei care ziua, dorm, iar noaptea, petrec.

*

818. Dă sfaturi bune chiar și dușmanilor tăi. Ajută-i pe cât poți, că ție-ți va fi bine, în primul rând, apoi și lor.

*

819. Când săruți o icoană, gândește-te la obrazul înlăcrimat al mamei tale.

*

820. Durerile bătrânului trup își au rădăcinile în tinerețe.

*

821. Cine aleargă după femeile bogate, nu vor avea parte nici de ele, nici de bogățiile lor.

*

822. Lucrează în țara ta și fii alături de familia ta.

*

823. Copiii-nfiați pricinuiesc neplăceri binefăcătorilor lor, atunci când aceștia ajung la bătrânețe.

*

824. Adevărata iubire a bezmetică!

*

825. Cioara nu poate fi nici măcar o clipă privighetoare. La fel și omul rău.

*

826. Fii blând și bun și vei fi iubit și respectat.

*

827. Nu numai un pictor, un poet ori un muzician poate fi prieten cu împăratul, ci și un meseriaș bun.

*

828. Cum pândește pisica o vrăbiuță, la fel sunt și pedofilii.

*

829. Înainte de a intra în spionaj, e bine să urmezi câțiva ani de artă dramatică.

*

830. Nu da sfaturi unei „globe”, că te va lovi cu copita.

*

831. Dacă un bătrân se va „inspira” din opera ta, nu-i reproșa și nu-i purta pică. Iartă-l, că poate te iubește fără să știi.

*

832. Mai bine sapă o fântână, decât să ceri o binefacere de la un bogătaș fudul și ignorant.

*

833. Când te laudă străinii, cei din preajma ta se prefac că te iubesc.

*

834. Cei ce se ridică singuri în slăvi, nu iubesc și nu respectă pe nimeni în afară de ei.

*

835. Cu aur și flori cucerești orice femeie.

*

836. Când plouă, nu te duce la vecinul tău să-i ceri ceva.

*

837. Nu-i dedica niciodată o poezie soției prietenului tău.

*

838. Când rage un măgar, privighetorile tac.

*

839. Bunul simț primează oricărei plăceri.

*

840. Adevărul devine chinuitor, atunci când trebuie să-ți protejezi prietenii.

*

841. Orice taină se revarsă peste zidurile cetății.

*

842. Minciuna este cea mai rafinată târfă.

*

843. Între talent și geniu e un munte de sudoare, pe care trebuie să-l urci scrâșnind.

*

844. Curajos și-nțelept este cel ce se învinge pe sine însuși.

*

845. În fiecare femeie frumoasă, viclenia e la ea acasă.

*

846. Nu știm să ne apreciem îndeajuns nevasta; decât atunci când casa o strigă.

*

847. Dacă n-ar fi uitarea, am fremăta mai adânc decât marea.

*

848. Viața e cea mai ciudată călătorie.

*

849. Boii și încornorații fac același lucru: rumegă și tac.

*

850. Meditând, vei vedea în tine un străin.

*

851. Dăruiește-le, în primul rând, copiilor tăi;
apoi, celorlați.

*

852. Nu te adăpa, ca dobitoacele, de la orice
fântână.

*

853. Deschide gura ta doar când se umple de
cuvinte alese.

*

854. Fericirea și curcubeul se întrupează după
furtuni și n-au viață lungă.

*

855. În general, oamenii vor să pară mai deștepți decât sunt. Pentru aceasta, vorbesc cu gravitate, ridicându-și privirile peste creștetul tău.

Găsește o scuză și îndepărtează-te de ei.

*

856. E în zadar a încerca să conversezi pe un ton moderat cu un gâlcevitor.

*

857. Omul prost se cunoaște, în primul rând, după mers; apoi, după vorbă.

*

858. Iartă orice greșală oricărui bătrân.

*

859. O femeie umilită e ca vipera pe care o lovești cu nuiua. Ai grijă!

*

860. Există oameni-gândaci, de care nu poți scăpa decât strivindu-i. Tu, totuși, alungă-i din viața ta, ca să ai liniște.

*

861. Cel mai urât caracter îl au „băloșii”, adică aceia care se gudură pe lângă cei puternici, făcând mereu adânci plecăciuni. Nu te încrede în ei! Sfidează-i tot timpul!

*

862. Ce trist e când vezi o femeie tânără, frumoasă și sensibilă, trăind în umbra unui mitocan „

863. de familie bună”.

*

864. Când cineva îți cere să-i dai ceva, nu-l dojeni înainte de a-i da, că va pleca de la tine cu darul plângându-i în brațe.

*

865. Dacă promiți ceva, împlinește, chiar dacă tu vei rămâne în pierdere. Onoarea e mai presus de orice.

*

866. Nu-l mai ajuta niciodată pe cel căruia i-ai făcut bine, iar el nu ți-a întins o mână, când tu ai căzut într-o fântână.

*

867. Dând oricui îți cere, fără discernământ, vei muri sărac și nerespectat.

*

868. Ferește-te să arunci cu pietre într-un leu,
chiar dacă ar fi bătrân și fără un picior.

*

869. Omul modest și cumpătat e mai puternic
decât un oștean.

*

870. Cel rău sfarmă cu pumnul atât obrazul cât
și lacrimile unui bătrân.

*

871. Când legile nu sunt respectate nici de cei
ce le fac, poporul rămâne sărac.

*

872. Cei ce batjocoresc, vor fi și ei batjocoriți.

*

873. Venind spre tine, mincinosul poartă la gât papion; îndepărtându-se, îi vezi însă fundul gol.

*

874. Nu-l nedreptăți pe cel sărac și nu-l duce la judecată, că va fi spre rușinea ta.

*

875. Dacă vei găsi cusur oricărei fete, te vei lipi de o femeie stricată.

*

876. Muncește ca și cum ți-ar cânta privighetoarea pe umăr.

*

877. Ar fi bine dacă cei obraznici s-ar respecta măcar pe ei înșiși.

*

878. Străin fiind, dacă cineva te primește în casă, nu-i cere să te spele și pe picioare.

*

879. Când se răstoarnă un arbore falnic, toate păsările din el își părăsesc cuiburile; la fel fac și slugile, când moare stăpânul casei.

*

880. De cutremur mai scapi, dar de omul gelos, ba.

*

881. Nu fi tot numai miere, că nu vei mai scăpa de muște și de gărgăuni.

*

882. Dându-ți o bomboană, unii așteaptă de la tine un fagure de miere.

*

883. Ochii verzi sunt mai amari decât nucile verzi.

*

884. Dacă poarta inimii îți va fi mereu deschisă, să nu te miri când, într-una din zile, vor intra pe ea și hienele.

*

885. Nu încerca să ții pasul cu moda, că vei șchiopăta.

*

886. Oricâte fapte bune ai face în viață, dacă, la bătrânețe, ai născut un copil negru, n-ai cum să-l mai albești.

*

887. De fetele grase și de vreme rea, toată lumea fuge.

*

888. Profitorii ți se așează în cârcă și te mângâie pe creștet.

*

889. Stai mai mult în casa ta, decât în a altuia.

*

890. Și totuși, ne asemănăm cu păsările: ne cheamă mereu depărtările și locurile dragi.

*

891. Din prea multă modestie, te vor băga în seamă doar câinii.

*

892. De iubești liniștea și pacea sufletului tău, nu lua în seamă gura lumii.

*

893. Pentru cine vrea să se îmbogățească, somnul nu-i va fi mângâiere.

*

894. Glumele proaste strică prietenii.

*

895. Cine își laudă toate neamurile este un ipocrit.

*

896. De vrei să fii filosof, coase-ți buzunarele.

*

897. Nu-ți risca viața, spunând tainele tale oricui.

*

898. De oamenii buni, te atașezi de la prima vedere.

*

899. Însușirile noastre rele au picioarele mai sprintene decât însușirile bune.

*

900. Cu cuvântul poți stăpâni pământul.

*

901. Nu-l defăima pe cel ce te hrănește.

*

902. Prima iubire e o rană care nu se vindecă
niciodată.

*

903. Cu cât îmbătrânim, cu atât mai rău ne
pare că nu am făcut un bine pe care l-am fi putut împlini
la vremea potrivită.

*

904. Începătorul vrajbei nu va rămâne
nepedepsit.

*

905. Chiar dacă cineva te disprețuiește, nu-i arăta că ești afectat.

*

906. Omul răzbunător își chinuiește singur sufletul.

*

907. De prea mult dor pentru cineva, devii plictisitor pentru cei din jurul tău.

*

908. Vine o vreme în care ne e mai dragă pădurea decât lumea.

*

909. Crima, orice mobil ar avea, nu e de obârșie divină.

*

910. Tinerețea se rezumă la a privi și a pofti; bătrânețea, la a zâmbi.

*

911. Darurile dezinteresate fac bine, sufletește, atât celor ce le dăruiesc, cât și celor ce le primesc.

*

912. Dacă vei găsi cusur fiecărui om, vei rămâne singur.

*

913. Bădăranii au în ei ceva gelatinos, batracian. De aceea toată lumea îi detestă.

*

914. Cum nu poți cere soarelui să nu mai apună, așa nu poți să-i pui prostului mâna la gură.

*

915. Se pare că toți analiștii politici sunt orfani. De aceea au nevoie de un “tutore”.

*

916. Când întâlnești o femeie tăcută, taci și tu. Privește-o îndelung și ea va rupe, totuși, tăcerea.

*

917. Nu-ți clama suferința în public, că sigur se va găsi cineva care va spune că e mai suferind decât tine.

*

918. Cine se ține doar de pariuri, că bea și mănâncă mai mult decât alții, nu va face nimic în toată viața sa.

*

919. Dacă toți ar învăța măcar din greșelile lor, lumea ar fi cu mult mai bună.

*

920. Admiră-i vrăjmașului tău dăruirea cu care se avântă în lupta împotriva ta.

Această dăruire s-o ai și tu înspre faptele bune.

*

921. Nu-l tutui pe străinul ce-ți vorbește domol și cu bună-cuviință, căci, cunoscându-l mai bine, s-ar putea să-ți roșească obrazul.

*

922. De cel gâlcevitor fug până și prietenii cei mai buni.

*

923. Când cineva te laudă exagerat de mult, ori vrea ceva de la tine, ori ți-e dușman ascuns.

*

924. Vulturii puternici pot să vâslească-n furtună.

*

925. Cei ce ating 100 de ani sunt oameni cumpătați și-nțelepți.

*

926. Gura prea slobodă ți-e cel mai aprig dușman.

*

927. E dureros să afli că, un prieten de-o viață, te trădează.

*

928. Un judecător corupt va fi acoperit și zdrobit de blesteme.

*

929. Când se va ajunge să ne citim unii altora gândurile, nu vom ști unde să ne ascundem de rușine.

*

930. Într-adevăr, cred că există așa-zișii “ochi cugetători ai inimii”, de vreme ce, uneori, simțim cu acuitate un pericol iminent.

*

931. Niciun filosof n-a murit de răs.

*

932. Cruzimea unora asupra animalelor poate fi aceeași și asupra oamenilor.

*

933. Un bogat dintr-o mie are milă de un sărac.

*

934. Lacrimile mamei, din vremea copilăriei noastre, ni se rostogolesc în suflet și când ajungem bătrâni.

*

935. Cei ce se vaită tot timpul, sunt desconsiderați de toată lumea.

*

936. Orice mincinos este un prost-crescut.

*

937. Chiar dacă sunt certați, frații se apără unul pe altul, atunci când sunt loviți de vrăjmași.

*

938. Cine întârzie la o întâlnire, ori în împlinirea unei promisiuni, nu e bine văzut.

*

939. Omul mincinos este ca mărul găunos.

*

940. Cei ce nu se căsătoresc ascund o taină rușinoasă.

*

941. Burduhănoșii nu se vor putea ridica la cer.

*

942. Nu lua cu împrumut. De ce vrei să fii robul altuia?! Muncește scrâșnind din dinți, fii cumpătat și pune-ți deoparte, pentru vremuri neprielnice, așa cum fac furnicile.

Învață măcar de la ele.

*

943. Nu te bucura când moare vrăjmașul tău, căci moartea privește și-n spre tine, rânjind.

*

944. Un vecin rău are o mie de ochi.

*

945. Pune bunul-simț înaintea faptelor tale și vei fi respectat.

*

946. Dacă vrei să nu-ți rămână copiii fără tată, nu alerга după nevasta aproapelui tău.

*

947. Cine nu-și respectă părinții, se va-nvârti în jurul pușcăriei.

*

948. Nu căutați prietenia cămătarilor și nici a celor bogați și trândavi. De ce vreți să fiți călcați în picioare?! Mâncați bucata voastră de pâine.

*

949. O mamă denaturată aruncă-n noroi rochia de mireasă a fiicei sale.

*

950. Căsătoria dintre o fată tânără și frumoasă și un moș albit de ninsori e ca o cireașă roșie pusă pe piftie rece.

*

951. Sub zâmbetul binevoitor al unui prieten se ascunde, de multe ori, un dușman de ani și ani.

*

952. Nu există bogătași cu adevărat fericiți.

*

953. Cine nu se arată niciodată cu degetul, nu e din lumea aceasta.

*

954. Într-o casă fără cărți auzi cum rage-un măgar.

*

955. Vai de cei care, dimineața, au gâtlejul uscat!

*

956. Dacă ai promis unui om ceva, împlinește-ți promisiunea înainte de termenul stabilit, că bucuria amândurora va fi cu mult mai mare.

*

957. Cel ce umblă numai după lucruri necurate, va ajunge un gunoi.

*

958. E mai bine să ascuți, provocându-i pe alții să vorbească.

*

959. Nu fi ironic cu cei proști, căci devin agresivi. Vorbește-le-n vorbă.

*

960. Respectă întocmai programul de lucru. Stai și-n plus, dacă este nevoie, fiindcă ochii cuiva vor veghea asupra ta și bine-ți va merge.

*

961. Nu te lăcomi la agoniseala unor bătrâni, amăgindu-i. Mai târziu, vei plânge amarnic.

*

962. Când stai de vorbă cu cineva, arată-te interesat de ceea ce discutați. De ce să creadă că te gândești la altceva și că-l subestimezi?

*

963. Pe mentorul tău iubește-l și respectă-l la fel ca pe părintele tău.

*

964. Nu fi exagerat de politicos cu toată lumea, că vei fi socotit fățarnic. De ce nu vrei să fii respectat?!

*

965. Nu doar vrăjmașii mei sunt de vină, ci și eu.

*

966. Când inviți pe cineva în casa ta, nu te văita de nimic, chiar de-ai avea motive s-o faci.

*

967. Orice nedreptate vei face, se va întoarce împotriva ta.

*

968. Nu te încrede în cel care, vorbindu-ți, clipește des din ochi și-ți zâmbește tot timpul.

*

969. Cine te-a dușmănit, te va mai dușmăni (și încă toată viața), chiar dacă te vei împăca cu el.

*

970. Orbirea e de la Dumnezeu, ca aceia ce-o au să stăruiască-n rugăciune.

*

971. Suntem revoltați împotriva aceluia care se laudă că a înșelat pe cineva.

*

972. Nu fi invidios pe bogăția altuia. Mulțumește-te cu ce ai și vei fi fericit.

*

973. Vinul, într-adevăr, înveselește inima, dar și o tulbură, îndemnând-o la nesăbuintă și răsfățuri.

*

974. Niciodată spiritul uman nu a fost mai senin decât în timpul Renașterii.

*

975. Fiecare dintre noi avem un viciu. Înțelept este însă cel care-i zdrobește capul cobrei ce locuiește în el.

*

976. Nu deschide poarta oricui îți bate în ea, căci vei avea surpriza să nu mai poți scăpa de un musafir nepoftit.

*

977. Nu te-mprieteni cu orice necunoscut, că vei regreta.

*

978. Fugi de cei ce se fac că le e milă de tine, că suferă pentru tine, fiindcă sunt fățarnici și urmăresc doar să-ți intre sub piele.

*

979. Cum nu stă nimeni lângă un hoit, așa nu stă mila lângă omul cel rău.

*

980. Casa a cărei stăpână e leneșă și nepricepută, e bântuită de o stafie.

*

981. Orice om viclean e odios.

*

982. Supărarea ta față de copii să fie ca singurul nor care trece, vara, peste sat.

*

983. O căsătorie pripită este ca o pasăre frumoasă, căreia îi tai aripile înainte de a-i da drumul să zboare.

*

984. Cinstiți să-i crezi doar pe părinții tăi. Pe ceilalți, nu.

*

985. Când dușmanul de odinioară ți-a devenit prieten și îți dăruiește ceva, primește-i darul, dar apoi aruncă-l.

*

986. Dacă am aprecia oamenii după ce și-au propus să facă și n-au făcut, ci nu după faptele lor, lumea ar fi plină de flecari.

*

987. O nevestă harnică și iubitoare ține primăvara-n casă.

*

988. Orice femeie frumoasă e urmărită de un scorpion.

*

989. Nu e bine să glumești. Mai bine ascultă glumele altora.

*

990. Când dai prea multe sfaturi, începi să fii urât de toți.

*

991. Dacă am fi tăcuți și smeriți, am fi cu adevărat fericiți.

*

992. Oricât ai încerca, nu vei putea să umpli cu faguri de miere capul unui prost, al unui grosolan țăfnos ori al unui arogant.

*

993. Multe se pot ierta, dar nu-i putem ierta pe cei ce ne urăsc copiii și pe prietenii ce ne-au întors spatele în grelele momente ale existenței noastre.

*

994. Când unii se ceartă, îndepărtează-te de ei. Tu nu te certa cu nimeni, nici măcar atunci când ești provocat. Lasă-ți capul în jos și du-te acasă.

*

995. Răsplătește-l pe binefăcătorul tău! Fă-i un bine cu mult mai de preț decât ți-a făcut el ție și vei fi onorat.

*

996. Nu băga în casa ta un câine vagabond ori un cerșetor, că nu știi ce apucături au și poate că vei ajunge tu de milă.

*

997. Nu povesti prietenilor despre tandrețea și afecțiunea soției tale față de tine, că le vei stârni curiozitatea și nu vei mai avea liniște.

*

998. Doar un bărbat dintr-o mie este bărbat adevărat. Restul, pantomimi!

*

999. Prietenia cu bătăranii e ca și cum ai sta, zi și noapte, scufundat până la gât într-o mlaștină.

*

1000. Cine-și arată colții, va fi încolțit.

*

1001. Simți o nevoie acută de oxigen, când babele-poetese te „atacă” cu producțiile lor literare!

*

1002. Oricâți bani ar avea, un zgârie-brânză sofian (sofist) nu va fi niciodată un Mecena, ci un clovn grobian.

*

1003. Cel ce bagă zâzanie între politicieni se va înconjura de săbii lungi, ce-l vor străpunge.

*

1004. O femeie frumoasă dar mincinoasă e ca o ploșniță suflată în aur.

*

1005. Orice parvenit se crede a fi un om luminat. Tocmai de aceea se comportă ca și maimuța ce-și privește fundu-n oglindă.

*

1006. Nu alerga după plimbări și petreceri, că vei rămâne sărac.

*

1007. Oamenii cumsecade sunt cei care, văzându-te că ești străin, că vii de la drum lung și ești obosit și flămând, te așează la masă și-ți pregătesc un loc să te odihnești.

*

1008. Chiar de ai dreptate, nu vorbi cu asprime stăpânului tău, că nu vei scăpa nepedepsit.

*

1009. Spune-mi ce vrei să faci într-un an și-ți voi spune ce vei face în toată viața ta.

*

1010. Cuvântul tău să fie ca părintele tău, de care se reazemă cel căruia i-ai promis ceva.

*

1011. Fericit este bărbatul a cărui femeie e asemeni unui izvor cu ape limpezi, răcoroase, șopotind pe sub arbori verzi, cu răcoare.

*

1012. Cei ce se iubesc doar pe ei și nu urmăresc decât să se îmbogățească, sunt demni de dispreț.

Aceștia sunt oameni foarte răi!

*

1013. Nu purtați haine scumpe. E mai de preț cuvântul înțelept ce-ți iese din gură.

*

1014. Ai grijă, că orice străin pare un om cumsecade. Nu te încrede în el, de nu vrei să ajungi tu un străin în propria-ți casă.

*

1015. Când ochii galeși, ai desfrânteii, cată cu îndrăzneală-n spre tine, grăbește-ți pașii spre casă.

*

1016. De vei vorbi de rău un om bătrân și-nțelept, te vei acoperi de rușine.

*

1017. Cel ce pune prea multe-ntrebări, urmărește ceva. Ferește-te de el, spunându-i că ești grăbit.

*

1018. Când te-ai învățat să mănânci cireșe, îți vine greu să mai mănânci corcodușe.

*

1019. Un prieten străin te iubește și te respectă mai mult decât cel de lângă tine.

*

1020. O veste bună, primită într-o zi însorită, ce bucurie!

*

1021. Cum ai curăța o fântână și șuvoaiele de apă proaspătă o inundă, la fel ne răscolesc și pe noi frumoasele amintiri ale tinereții.

*

1022. Cine mereu ascultă gura lumii și încearcă s-o închidă, e un om nepriceput, ce-și pierde vremea degeaba.

*

1023. Nu cicăli omul, când e la necaz, că mai mare supărare-i aduci.

*

1024. Când femeia-și pune piciorul pe grumazul bărbatului, ploile toamnei sunt fără de sfârșit.

*

1025. Bucură-te de rodul muncii tale, nu de al altuia.

*

1026. Când musafiri ai poftit la ospăț, nu te văita cât de greu ți-a fost să procuri acele bucate gustoase.

*

1027. Nu luați o hotărâre pripită, când vinul tresaltă în voi, ori sufletul vă e plin de mânie.

*

1028. Cei bine educați sunt rușinoși și modești.

*

1029. Un slujbaș rău întinează imaginea stăpânului său.

*

1030. Toți cerșetorii sunt leneși și lipsiți de demnitate.

*

1031. Numele celui ce-și trădează Patria, și după moarte e rostit cu blesteme.

*

1032. O, de-am avea toată viața suflet de copil!

*

1033. Bătrânii hrăpăreți sunt dezgustători!

*

1034. În tinerețe, armăsar; la bătrânețe, măgar!

*

1035. E bine ca inima să-ți fie deschisă și veselă, dar nu peste măsură.

*

1036. Ferește-te de omul plin de vicii, căci viciile sunt cele mai molipsitoare.

*

1037. O vizită ce se lasă prea mult așteptată, e ca o rană pe care o zgândărești continuu.

*

1038. Cel ce-i ocărăște pe toți, de toți va fi ocărât.

*

1039. Când ești cu bătrânii, ascultă-i; când te întreabă, răspunde-le cu cuviință, ca și cum ți-ar fi părinți.

*

1040. Când copilul tău a greșit față de copilul vecinului tău, pedepsește-l, dar nu-l vătăma prea tare.

*

1041. Bărbatul gelos bate cu pumnii și cu picioarele în poarta iadului, să i se deschidă.

*

1042. Nu te strădui să fii mai frumos, ci străduiește-te să fii mai înțelept, căci cununa bătrâneții este înțelepciunea și numele bun, ce rămâne și după ce nu vei mai fi pe pământ.

*

1043. Casa ta să fie mereu curată, ca și cum în fiecare zi ai aștepta să-ți vină oaspeți dragi, de departe.

*

1044. Nu te încrede decât în părinții tăi.

*

1045. E foarte neplăcut ca o femeie în vârstă, pe care o admiri și o respecti mult, să-ți vorbească uneori ca unui argat.

*

1046. De nu vrei să fii ridiculizat, nu povesti oricui aventurile tinereților tale.

*

1047. Pe cât posibil, dăruiește-le celor dragi ce știi că au nevoie.

*

1048. Dacă cineva te primește cu multă bunăvoință în casa lui, nu uita că trebuie să și pleci după o vreme.

*

1049. De-i pui papion unei maimuțe, tot maimuță rămâne.

*

1050. Nimeni nu este miop în clipa când o femeie frumoasă trece pe stradă, în zori, frângând aerul proaspăt al dimineții de vară.

*

1051. Medicii cu adevărat buni stau în umbra lui Dumnezeu.

*

1052. Oricât am încerca să fim nepăsători la ura ce ne-o poartă vrăjmașii noștri, umbra nefastă a urii lor ne apasă sufletul, înnegurându-l și amărându-l.

*

1053. Când Dumnezeu ți-a dat har, știa prea bine că vei fi vrăjmășit de cei din jurul tău. E ca și cum te-ai înfrupta din bucate alese, înconjurat fiind de flămânzi.

*

1054. O, de-aș putea opri trecerea!

*

1055. Ar trebui să învățăm de la izvorul de munte cum e bine să fim. Chiar dacă pietre-i stau în cale, le ocolește, curgând mai departe, iar când gunoaiele umane îi tulbură undele, le-abate spre margini, spre țărmuri, limpezindu-se iară, tot vesel alergând apoi înspre mare.

*

1056. Averile nu le faci pentru tine, ci pentru alții. Bucură-te, așadar, de sudoarea muncii tale!

*

1057. Când cel ce îți promite ceva, nu împlinește ce-a spus, nu face decât să se îndepărteze de tine.

*

1058. De multe ori mila ce i-o arăți cuiva, ajutându-l, se întoarce asupra-ți cu ură.

*

1059. Piersicu-n floare e la fel de frumos ca o fată mare.

*

1060. Nu trebuie să te scufunzi în miere, că vei rămâne captiv. Gustă, de plăcere. La fel fă și cu femeile frumoase...

*

1061. Ranchiuna proștilor se transformă adesea în violență.

*

1062. Oamenii mărunți încearcă să discrediteze valorile naționale, laudându-se pe ei și pe cei de teapa lor. Nimic mai dezgustător!

*

1063. Mănuțele copiilor dormind, respirația lor, ce bucurie!

*

1064. Avem în noi un amalgam de vârste.

*

1065. Nu știu dacă există fericire în lume. Nici măcar viermii nu sunt fericiți.

*

1066. Toți filosofii sunt poeți cu o jumătate de creier.

*

1067. Intelectualii care-și susțin ideile, spunând: X a zis, Y a afirmat, Z a reiterat, sunt ca pictorii care, în loc de pensulă, folosesc bidineaua.

*

1068. Leneșii sunt, totuși, oameni de treabă: nu uită niciodată să mănânce!

*

1069. Bărbații lălâi sunt ideali colecționari de cuvinte și expresii ironice.

Tu însă nu intra în ceata celor batjocoritori.

*

1070. Nu ne putem influența destinul. Mânați parcă din urmă de cineva, trebuie să ne urmăm calea, precum Avraam din Haldeea spre Canaan.

*

1071. Cei indeciși se leagănă după cum bate vântul.

*

1072. Ține de nevasta ta (darul lui Dumnezeu), că rar ți se potrivește o haină străină.

*

1073. E greu să schimbi părerea vrăjmașului tău despre tine.

*

1074. Studentele roșcovane sunt ca merele ionatane.

*

1075. Cine își îndepărtează copiii de el, nesuferindu-i, își va plânge bătrânețile.

*

1076. Divorțând de un bărbat grosolan și violent, femeia este asemeni unei păsări, care, scăpată din cușcă, zboară veselă spre lumea cea largă.

*

1077. Pentru o tânără frumoasă, dar destrăbălată, nici o ușă nu este-ncuiată.

*

1078. Profeții și geniile răsar de unde nici n-ai gândi.

*

1079. Cei harnici n-au timp nici să se îmbolnăvească!

*

1080. O întâmplare idioată poate să te marcheze pentru toată viața, uneori fiind afectată întreaga familie.

*

1081. Pierderea unui prieten drag e la fel de dureroasă ca și pierderea părinților.

*

1082. Când un prieten adevărat pasu-și grăbește-nspre tine, sărind peste munți, ieși în întâmpinarea lui cu brațele larg deschise.

*

1083. Nici un bărbat nu știe să-și prețuiască-ndeajuns buna-i soție și mamă a copiilor săi.

*

1084. Prețuiește cum se cuvine darul omului simplu, că e, poate, cel mai de preț lucru al său, chiar dacă ție ți se pare atât de neînsemnat.

*

1085. Respectă-l cu atât mai mult pe cel care, fiind chinuit de o boală, muncește fără să se vaite, scrâșnind din dinți de durere.

El e printre pușinii oameni care știu rostul muncii și ce înseamnă să trăiești cinstit.

*

1086. Să n-ai nici un fel de prietenie cu nimeni dintre împătimiții slujitori ai lui Bachus. N-ai ce-nvăța de la ei.

*

1087. Ce pace adâncă în sufletul tău, în noaptea de vară, la țară, când stele cad din înalturi!

*

1088. Ați numărat voi măcar firele de iarbă ale unui munte, valurile unei singure mări, ori stelele unui colț de cer, ca să știți puterea lui Dumnezeu?!

Sunteți voi cu ceva mai presus decât vreuna din ele?!

*

1089. De regulă, sărăcia e o moștenire de familie.

*

1090. Toate casele blestемate au rămas pustii.

*

1091. Cine fuge, noaptea, din propria-i casă, ascunzându-se, fiind hăituit, e un om nechibzuit.

*

1092. Nu lua un străin în gazdă, mai ales când femeia ți-e tânără. De ce să-ți amărăști viața?!

*

1093. Când așa-zisul prieten te filmează tot timpul, mai cu seamă la petreceri, se subînțelege că-ți pregătește ceva pentru mai târziu.

*

1094. Caută-i pe oamenii înțelepți și și trăiește măcar o vreme în umbra lor.

*

1095. Binecuvântează-l pe cel ce-ți trece pragul casei tale.

*

1096. Nici un împărat al pământului nu va fi pe deplin fericit. Din contră, va dormi pe o pernă umplută cu lacrimi.

*

1097. Fără poeți, lumea ce monotonă ar fi!

*

1098. Iubește-l și respectă-l pe omul simplu, care trudește din greu pentru familia sa. Vei vedea ce caracter frumos are.

*

1099. Nu pune preț pe vorbele femeilor divorțate.

*

1100. Mai multă încredere poți avea în câinele tău, decât în prietenul tău.

*

1101. Fii om cumsecade în tot ceea ce faci. Teme-te de Dumnezeu și lasă-ți în urmă numele tău scris cu sânge peste zăpezile ce se vor așterne de-a pururi peste tine.

Autorul mulțumește respectuos celor care i-au fost aproape în tipărirea acestei cărți:

- P.S. GHERASIM CRISTEA, Arh. Râmnicului,
- Prof. NELU BARBU, Fundația Culturală
"Dor- Dragoș Vrânceanu", Băbeni,
- Dr. ȘTEFAN BOGDAN, primarul orașului Băbeni,
- Ec. CONSTANTIN BOROMIZ,
(S.C. BOROMIR IND S.R.L., Râmnicu Vâlcea),
- Dr. CONSTANTIN IONIȚESCU (Cabinet de
Oftalmologie , str. Doctor Hacman Bl.88, tel. 0722 633 594,
0250 748945),
- Dr. RĂZVAN IONIȚESCU (Cabinet de Boli Interne, str.
Republicii Bl. R33, tel. 0722 557 297),
- Ing. MARIANA MARICA (Colegiul Tehnic Energetic,
Râmnicu Vâlcea),
- Ec. VENA și ec. ILIE MIHĂILESCU
(S.C. ROMIV S.R.L., Râmnicu Vâlcea),
- Ec. CRISTIAN MIHĂILESCU
(S.C. DEPAL S.R.L., Râmnicu Vâlcea),
- Ec. DANIEL NICOLAESCU, primarul comunei
Frânțești,
- Ec. CONSTANTIN ROTARU
(S.C. ROTAREXIM S.A., Râmnicu Vâlcea).

